

ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

วิทยานิพนธ์
ของ
เรวัต สมบัติทอง

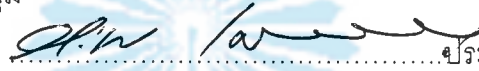
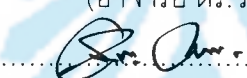
เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2543

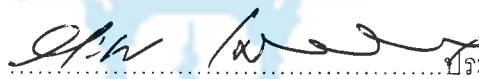
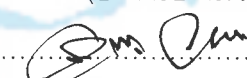
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

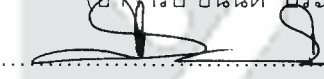
คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมากัถี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรณู ไชยศรี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมากัถี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรณู ไชยศรี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ อนันต์ ประศาสนกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ)

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

.....ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยพระคุณอันสูงยิ่ง ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง จาก อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมามักดี ประธานกรรมการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สักราวุธ ไชยศรี กรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทที่ได้อุปถัมภ์และ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอื้ออาทรตลอดมา เป็นแรงบันดาลใจทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงทุกประการ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวุฒิ ประทุมทรัพย์ อาจารย์ ดร.อาคม วัดโสม อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน อาจารย์ อนันต์ ประศาสนกุล อาจารย์ ดร.พรทิพย์ เสมามักดี รองศาสตราจารย์ ดร.ชีรวัดณ์ นิเจนตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันธยานนท์ รองศาสตราจารย์ มะโน คำบำรุง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาธิชน มณีพันธุ์ และ อาจารย์ สุคนธ์ วิเชียรรัตน์ ที่ได้ช่วยเหลือในการตรวจสอบปริญญาโท ตลอดจนแนะนำ ถ่ายทอดความรู้แนวคิดและวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่างๆ เป็นอย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต นาย วงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พานิชย์ นายอำเภอเมืองภูเก็ต นาย ปัญญา กิตติคุณ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวิชิต นายวิโรจน์ ปรีชาพันธ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลฉลอง นาย สุวัฒน์ ประกอบพร พัฒนาการอำเภอเมืองภูเก็ต นาย สุเทพ วุฒิสักดิ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้และขอขอบคุณ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณ จิ่ง สมบัติทอง คุณเลียบ สมบัติทอง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เรวัต สมบัติทอง

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของเนื้อหา	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
ตัวแปรที่ศึกษา	6
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การบริหาร.....	8
การกระจายอำนาจ.....	9
การปกครองท้องถิ่น	10
แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น.....	11
บทบาทและความสำคัญของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.....	14
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	15
การแบ่งชั้นของ อบต.และการกำหนดอัตรากำลัง.....	16
การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 67	
จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำทางบก.....	17
รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ	
รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล.....	18
การป้องกันและระงับโรคติดต่อ.....	20
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.....	22

ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.....	23
ส่งเสริมการพัฒนา สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ.....	27
คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	30
บำรุงรักษา ศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น.....	33
ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยการจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยในประเทศ.....	36
งานวิจัยในต่างประเทศ	41
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	44
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	45
วิธีจัดการกับข้อมูล	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	60
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	61

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ	66
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	78
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	95
ภาคผนวก ค ตาราง 9.....	112
บทคัดย่อ.....	120
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	125

1. แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร ระดับวุฒิการศึกษา และระดับอายุ.....	43
2. แสดงข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์.....	49
3. แสดงสถานภาพและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามตัวแปร วุฒิการศึกษา และอายุ.....	50
4. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด ภูเก็ต.....	51
5. แสดง ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์ การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา.....	52
6. แสดง ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์ การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรอายุ.....	54
7. แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตตามตัวแปรวุฒิ การศึกษา.....	56
8. แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรอายุ.....	58
9. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์ การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ.....	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลทุกสมัยต้องการให้ประเทศมีความเจริญรุ่งเรืองมีความมั่นคงในทุกด้านและให้ประชาชนในประเทศอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (ชาชีวัฒน์ ศรีแก้ว.2538 : 5) ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาสู่ระบอบประชาธิปไตย เมื่อปี พ.ศ. 2475 ก็ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือการบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งต่างก็ทำหน้าที่บริหารราชการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผลการดำเนินการ ทั้ง 3 ส่วนข้างต้น จะสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลบรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมอันจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศชาติและประชาชน (ชูวงศ์ ฉายะบุตร.2539:10)

โดยส่วนกลางประกอบด้วย รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็คือ กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานเหล่านี้รวมเรียกว่า ส่วนกลาง การบริหารของส่วนกลางเป็นการรวมอำนาจ (Centralization) รวมการตัดสินใจไว้ที่ศูนย์กลาง

ส่วนภูมิภาค คือ ราชการส่วนกลางแบ่งแยกไปดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ ตามการแบ่งเขตการปกครองประเทศ (จังหวัด อำเภอ) ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่จะไม่เหมือนกัน ส่วนกลางจึงแต่งตั้งข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ในส่วนภูมิภาคมีหน่วยงานบริหารที่เล็กกว่าอำเภอ เรียกว่า ตำบลและหมู่บ้าน เป็นการจัดระเบียบบริหารงานตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2475 ขึ้นตรงต่ออำเภอ แต่ละจังหวัดจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองข้าราชการในจังหวัด แต่ละอำเภอจะมีนายอำเภอทำหน้าที่เช่นเดียวกัน ผู้ว่าฯ และนายอำเภอ คือ ผู้ที่ส่วนกลางแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบบางส่วนให้ตัดสินใจแทน ส่วนกลาง การบริหารราชการของส่วนภูมิภาคเป็นการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) คือแบ่งอำนาจการตัดสินใจบางส่วนของส่วนกลางให้ข้าราชการ

ระดับจังหวัดและอำเภอตัดสินใจแทนส่วนท้องถิ่น คือ การให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง และตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมต่างๆ โดยหลัก การหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นผู้ บริหารที่มาจากการเลือกตั้งก็จะดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ขณะหาเสียง ประชาชนจึง เป็นผู้กำหนดนโยบายส่วนของการบริหารงานส่วนท้องถิ่น (ต่างจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่ง คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบาย) การบริหารของส่วนท้องถิ่น คือหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง (กรมการปกครอง.2542 : 2)

หัวใจสำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจคือ การให้ท้องถิ่นมีอิสระในการปก ครองตนเอง (Autonomy) ซึ่งเป็นความอิสระที่ท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่นดำเนินกิจการสาธารณะต่างๆ โดยมีโอกาสตัดสินใจอย่างอิสระและ สามารถกำหนดนโยบายบริหารท้องถิ่นได้เอง (สถาบันดำรงราชานุภาพ .2540 : 63)

และจะต้องมีองค์กรที่เป็นบุคคล มีการเลือกตั้ง มีอิสระในการปกครองตนเอง และยังอยู่ ในความควบคุมของรัฐชั้นสุดท้าย เพื่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เป็น นิติบุคคลของไทยปัจจุบัน มี 6 รูปแบบ คือ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์ การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ความแตกต่างก็มีอยู่ที่ว่าองค์กรไหนจะมี ลักษณะความเป็นอิสระในการปกครองตนเองมากกว่ากันโดยจำนวนประชากร รายได้ของแต่ละ พื้นที่แตกต่างกันเล็กน้อยเพียงใด โดยเหตุที่การปกครองท้องถิ่นถือกำเนิดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎี การกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนใน กระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง (นันทภพ เอื้ออารี.2539 : 3 - 4)

ดังนั้นแนวความคิดในการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้แก่ประชาชนในท้อง ถิ่นจึงเกิดขึ้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลสามารถสนองความต้องการของคนใน ท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงรวดเร็ว และตรงความเป็นจริงที่ชุมชนต้องการ (ประหยัด หงษ์ทองคำ และ อนันต์ เกตุวงศ์ . 2524 :14)

รัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย (พ.ศ.2537) ได้มีนโยบายในการ กระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นจึงได้ตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์ การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537ขึ้น ผลของพระราชบัญญัติดังกล่าวทำให้สภาตำบลส่วนหนึ่ง (จำนวน 6,251 แห่ง) ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ในวันที่ 2 มีนาคม 2538 และ สภาตำบลซึ่งมีรายได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ติดต่อกัน 3 ปีขึ้นไป ได้รับการยกฐานะเป็น

"องค์การบริหารส่วนตำบล" (อบต.) ดังนั้นในระยะเริ่มแรก คือปี พ.ศ.2539ได้มีการประกาศจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น 2,143 แห่งใน 71 จังหวัด และต่อมาใน พ.ศ.2540 ประเทศไทยมีองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้นเป็น 6,397 แห่ง (อรุณ รักธรรม.2540 : 94)

การออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 นับว่าเป็นก้าวแรกของรัฐบาล ในการที่จะส่งเสริมการกระจายอำนาจและการปกครองไปสู่ประชาชน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และองค์กรประชาชน เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และเป็นไปตามกระแสการพัฒนาในระดับสากลที่เน้นการวางรากฐานของประชาธิปไตยให้มั่นคง การกระจายอำนาจสู่องค์กรระดับชุมชนเป็นแนวคิดที่ถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ซึ่งถือว่าเป็นการกระจายอำนาจการปกครอง, (สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540 : 2) ขึ้นพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริงอันเป็นการสนองตอบนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตย, ซึ่งมุ่งที่จะให้อำนาจในการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นเองมีความสามารถในการบริหารงานที่แก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองในขอบเขตและอำนาจหน้าที่ โดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากทางราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเหมือนเช่นในอดีต ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารงานให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงกับความต้องการของราษฎรในตำบลได้อย่างถาวร (ภาคภูมิ โภชนกุล,2541 : 2)

แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่หลักในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมซึ่งกฎหมายได้กระจายอำนาจหน้าที่ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าสภาตำบล โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้ทำและอาจทำได้เหมือนกับเทศบาล ฉะนั้นในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ องค์การบริหารส่วนตำบล ย่อมมีอำนาจในการตราข้อบังคับหรือดำเนินการตามกฎหมายได้อย่างมีอิสระและคล่องตัวมากกว่าสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลจึงสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ (สถาบันดำรงราชานุภาพ.2539 : 56)

จากบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ต้องกระทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่จะต้องดำเนินการในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้าให้ถึงท้องถิ่นทุกด้าน นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลยังเป็นหน่วยงานที่มีอิสระมากกว่าสภาตำบล นิติบุคคล ในการบริหารงานตำบลรวมทั้งมีอำนาจหน้าที่มากกว่าในทุกด้าน (กรมการปกครอง.2539 : 14)

สำหรับปัญหาในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่สรุปได้ทั้ง 13 แห่งใน จังหวัดภูเก็ตที่เป็นปัญหาลำดับแรกที่จะต้องมีการแก้ไขนั้น ปัญหาของ อบต.เกาะแก้ว อบต.ราไวย์ อบต.สาคร อบต.ป่าคลอก เป็นปัญหาที่ใกล้เคียงกัน คือปัญหาขาดแหล่งน้ำดื่ม น้ำใช้ในฤดูแล้ง ปัญหาของคุณภาพน้ำประปา ปัญหาการประปายังไม่ทั่วถึง และปัญหาแหล่งน้ำดื่ม ในส่วนของ อบต.วิชิต อบต.ไม้ขาว อบต.เทพกระษัตรี อบต.เชิงทะเล มีปัญหาในกลุ่มปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เกี่ยวกับเรื่องถนนชำรุด การคมนาคมไม่สะดวก และการบำรุงรักษาถนน คูระบายน้ำ สำหรับ อบต.รัชฎา อบต.กะรน มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องประชาชนขาดความรู้ในเรื่องคุณภาพชีวิต นอกจากนี้ อบต.ศรีสุนทร มีปัญหาในเรื่อง เกี่ยวกับประชาชนมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย และ อบต.กมลา มีปัญหาเกี่ยวกับไฟฟ้าสาธารณะในตำบล ซึ่งใน 13 อบต.นี้ มี อบต.ฉลองเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่มีปัญหาเรื่อง การศึกษา (องค์การบริหารส่วนตำบล.2540 :1)

แต่ปัญหาที่ต้องติดตามก็คือ บทบาท อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกกำหนดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติแล้วจะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด อันจะเป็นผลโดยตรงต่อผลลัพธ์สุดท้ายของการบริหารการพัฒนาประเทศ คือความเจริญทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน การกระจายความเป็นธรรมให้แก่สังคม และคุณภาพชีวิตของคนไทยที่ดีขึ้นทั้งประเทศ ซึ่งด้วยเหตุที่การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล ถือว่าเป็นรากฐานของการปกครองประเทศ หากการปกครองในระดับนี้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การบริหารการพัฒนาของประเทศไทยก็จะบรรลุผลสามารถสนองตอบต่อความต้องการของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นได้และจะส่งผลต่อความเจริญอย่างยั่งยืนของประเทศในภาพรวมต่อไป (สุริยะ สมิทธิ์,และคณะ.2540 : 3)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตว่ามีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถภาพของตัวสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตตามตัวแปร อายุและวุฒิการศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษานี้เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตในทุกส่วนงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยงานในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ส่วนที่ 3 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 67. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9.ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (กรมการปกครอง.2542:18-19)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น 198 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตจากจำนวนทั้งสิ้น 198 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970:608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 137 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามระดับการศึกษาและอายุแล้วสุ่มแบบง่าย (simpling random sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก

3.ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่

3.1.1 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

3.1.1.1 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.1.2 ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

3.1.2 อายุ

3.1.2.1 ต่ำกว่า 40 ปี

3.1.2.2 ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่3) พ.ศ.2542 ส่วนที่ 3 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 67. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7. คัมครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (กรมการปกครอง.2542:18 -19)

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ทำที่ความรู้สึกที่มีต่อบุคคล หรือ สิ่งหนึ่งสิ่งใด อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะการส่งเสริม คือสนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้านคือขัดแย้งเบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือหรือไม่ปฏิบัติตาม
2. การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ทั้ง 13 แห่ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้น ตาม พรบ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล 2537 ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 13 แห่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้กล่าวถึง การบริหารงาน การกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่น แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทและความสำคัญของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

การบริหาร

นักบริหารและนักวิชาการได้ให้ความหมาย การบริหารไว้ที่น่าสนใจคือ สมพงษ์ เกษมสิน (ชูป กาญจประกร.2539 : 3 ; อ้างอิงมาจาก สมพงษ์ เกษมสิน .2526:13 -14) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึงการทำงาน ของคณะบุคคล(group) ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ฉะนั้น คำว่า การบริหารงานนี้ จึงใช้กำกับการแสดงให้เห็นลักษณะการบริหารแต่ละประเภทได้เสมอแล้วแต่กรณีไป แต่ถ้าเป็นการทำงานโดย บุคคลเดียว เราเรียกว่าเป็นการทำงานเฉย ๆ เท่านั้น ส่วนความคิดเห็นของ สมยศ นาวิการ (2525:13 -14)ให้ความหมายว่า การบริหารคือ กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม ความพยายามของสมาชิก ในองค์การให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยงานขององค์การสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่องค์การกำหนดไว้ ในขณะที่ ทศนะของ สุกิจ จุลพันธ์ (2537 : 65) อธิบายว่า การบริหารบุคคลเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ในองค์การใดองค์การหนึ่ง เพื่อให้ได้มาได้ใช้ประโยชน์และบำรุงรักษาไว้ซึ่ง ทรัพยากรด้านมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอเพื่อการปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ส่วนธงชัย สันติวงศ์ (2523 :10) ได้แบ่งลักษณะของการบริหารออกเป็น 3 ด้านคือ ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน หมายถึงภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็น ผู้นำองค์การ ในด้านภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ หมายถึง การต้องทำในงานต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และในด้านความรับผิดชอบหมายถึง การต้องทำให้ งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยอาศัยบุคคลอื่นช่วยกัน และนอกจากนี้ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2523 :1) กล่าวว่า การบริหารเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์เพื่อดำเนินเกี่ยวกับ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ รวม

ถึงการประสานงานที่ดีเยี่ยม การอำนวยความสะดวก และการให้บริการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคล้ายกับทัศนะของ หวน พินอูพันธ์ (2528:3) สรุปไว้ว่า การบริหาร คือการดำเนินงานของคณะบุคคลให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

จากความเห็นของนักบริหารและนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหาร คือการใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับ การกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่น และแนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะได้กล่าวตามลำดับดังนี้

การกระจายอำนาจ

ชานาญ ยุวบูรณ์ (2503 :11) ได้อธิบายการกระจายอำนาจการปกครองแยกได้ 2 ความหมาย คือ การกระจายอำนาจตามอาณาเขต หมายถึง การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะภายในเขตแต่ละท้องถิ่น มีอิสระบางประการในการปกครองตัวเอง การกระจายอำนาจตามกิจการ หมายถึง การมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดทำกิจกรรมประเภทใดประเภทหนึ่งเพื่อให้อิสระในการดำเนินงานเหมาะสมกับเทคนิคของงานนั้น

ลิขิต วีระเวทิน (2535 : 3) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า หมายถึงการกระจายอำนาจการปกครอง มีความสำคัญในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยสรุปได้ 2 ประเด็นใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การกระจายอำนาจเป็นรากแก้วของการปกครองแบบประชาธิปไตย เนื่องด้วยประชาธิปไตยต้องประกอบด้วยโครงสร้างส่วนบน คือ ระดับชาติ และโครงสร้างส่วนฐาน คือระดับท้องถิ่น การปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง คือ รากแก้วเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย

2. การกระจายอำนาจมีความสำคัญ ในทางเศรษฐกิจและสังคม ในด้านการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

จากคำจำกัดความที่นักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ตามที่กล่าวมาแล้วตามความหมายข้างต้นนั้น จึงพอจะสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง การโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การปกครองท้องถิ่น

ประธาน ฤทธิศึกษากร (2535 :11) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบราชการการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจ ทาง การปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การจัดตั้งนี้จะถูกควบคุมโดยรัฐแต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

วิญญู อังคนารักษ์ (2519 - 4) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชนโดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่น และย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเอง และมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2518 -13) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนในการบริหาร ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

ดำรง ลัทธพิพัฒน์ (2515 :13) ได้กล่าวถึงความหมายการปกครองท้องถิ่นว่า คือ กระบวนการปกครองตนเอง โดยประชาชนในหน่วยชุมชน หรือหน่วยการปกครอง (Political Subdivisions) ต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั่วไปตามพื้นที่ของประเทศ ซึ่งเป็นหน่วยการปกครอง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ฯลฯ

อุทัย หิรัญโต (2523 :12) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นของตน การบริหารงานท้องถิ่นมีการจัดองค์การ มีเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาเองทั้งหมด หรือบางส่วนทั้งนี้ความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลไม่ได้ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐบาลทำให้เกิด

วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ (2535 : 345) ได้สรุปความหมายและหลักการสำคัญของการปกครองท้องถิ่นทั่วไปไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการจัดระเบียบการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) โดยรัฐหรือรัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่น

ถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเอง และจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีอิสระตามสมควรภายในขอบเขตของกฎหมายการมอบอำนาจในท้องถิ่น โดยมีอิสระตามสมควรในขอบเขตของกฎหมาย การมอบอำนาจในท้องถิ่นเกิดสภาพการปกครองตนเองหรือการปกครองตนเองในท้องถิ่น (local self government)

จากคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่นข้างต้นพอสรุปได้ว่าการปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลกลางให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเองโดยให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารการพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนินกิจการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเองเท่านั้น และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง

แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น

ในการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต นั้น มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีการศึกษาแนวคิดในการพัฒนาก่อน ซึ่งแนวคิดในการพัฒนานั้นมีอยู่มาก ดังจะกล่าวได้ดังต่อไปนี้ คือ

พัฒน์ สุจำนงค์และคณะ (2524 : 25) ได้กล่าวว่าการพัฒนาชุมชนมีจุดมุ่งหมายไปสู่หมู่บ้านในชนบทเป็นสำคัญ เพราะประชาชนไทยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ชนบท การแบ่งชุมชนจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือชุมชนที่ไม่อยู่ในเขตสุขาภิบาลและเขตเทศบาล เป็นชุมชนชนบท เราจะพบว่าชุมชนเป็นชุมชนที่มีความเป็นอยู่อย่างกันเอง มีความคุ้นเคยสนิทสนมกันเสมอ ชนบทแบบนี้มีความสัมพันธ์แบบปฐมนิคม คือมีกลุ่มบุคคลรวมกันอยู่ในเขตท้องถิ่นต่าง ๆ และผู้คนส่วนมากมีบริการร่วมกัน เป็นต้นว่า การบริหารของเศรษฐกิจ ศาสนา การศึกษาและอื่น ๆ ของชุมชนชนบทผู้คนส่วนมากมีความคล้ายคลึงกันเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ

สากล จริยวิทยานนท์ (2524 : 3) ได้กล่าวว่า การพัฒนาชุมชน หรือพัฒนาชนบท มาจากแนวคิดพื้นฐาน 4 ประการคือ

ประการแรก เป็นการช่วยเหลือตนเองและการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถช่วยตนเองได้ โดยหลักการนี้ถือว่าให้ประชาชนช่วยตนเองให้มากที่สุดไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของวัสดุ แรงงานหรือทรัพย์สิน รัฐบาลจะเข้าไปช่วยเหลือก็ต่อเมื่อจำเป็นหรือเกินกำลังของชาวบ้านที่จะทำให้นั้น

ประการที่สอง เป็นการมุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพของคนให้ดีขึ้น เพราะทราบได้ว่าคุณภาพของคนในหมู่บ้านก็ดี การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ก็จะได้ตามไปด้วย ดังนั้นเพื่อที่จะบรรลุตามหลักการนี้ งานพัฒนาชนบทจึงจำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างจริงจังอีกด้วย เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถและความมั่นใจในตนเอง

ประการที่สาม เป็นการดำเนินงานที่ยึดหลักประชาธิปไตยเป็นสำคัญ ทั้งนี้หมายความว่า บุคคลจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกันในการดำเนินงาน ไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่า เพศ สถานะ อายุหรือระดับการศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามแผนและเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องตามแบบฉบับที่ดีงาม ทั้งนี้โดยการยึดสภาพความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของชุมชนเป็นหลัก แต่การพัฒนาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความสมดุลย์ของความเจริญก้าวหน้าประกอบด้วย ไม่เช่นนั้นจะเป็นการพัฒนาเพียงด้านใดด้านหนึ่ง เช่นมุ่งพัฒนาแต่ด้านวัตถุ โดยละเลยการพัฒนาด้านจิตใจ จะทำให้ชุมชนเกิดปัญหาขึ้นมาได้ เนื่องจากความไม่สมดุลย์กันของการพัฒนาด้านต่าง ๆ

ณัฐพล ขันธไชย (2522 : 158) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชนบทไว้ว่ากระบวนการในการปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของชาวชนบทซึ่งมีรายได้น้อยหรือยากจน จะต้องมีการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีดุลยภาพในระยะยาว เพื่อสวัสดิการ (welfare) และเพื่อการผลิตโดยการให้ประชาชนชาวชนบทเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อให้เกิดมีทักษะและความสามารถในการดำเนินการพัฒนา มีสถาบันระดับท้องถิ่น (local) ระดับภาค (regional) และระดับชาติ (national) เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นกระบวนการ ที่สามารถดำเนินการต่อไปได้ด้วยตนเอง การดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาชนบทดังกล่าวนี้ จะต้องมีการกำหนดนโยบายระดับชาติ ระบบการบริหาร (administrative system) และการดำเนินการของสถาบันต่างๆ ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน

ดำรง สุนทรศารทูล (2522 : 27) มองว่าแนวทางการพัฒนานั้น ควรเป็นเรื่องของประชาชนที่เขาารู้สึก เขามีความต้องการ เขามีความพยายาม เขามีความร่วมมือ กัน เขายืนยันขันแข็งให้เขาขับเคลื่อนศักยภาพ (release potential) ออกมาจากพลังตัวเขาให้มากที่สุด

สุเทพ เขาวลิต (2524 : 18) ได้กล่าวว่าการพัฒนาชุมชน เป็นการพัฒนาความคิด และความสามารถของประชาชนในการทำงานร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกับประชาชน และประชาชนด้วยกันเอง เพื่อปรับปรุงตนเองไปสู่ความเจริญ ก้าวหน้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม

การศึกษา อนามัย และชนบทธรรมนิยม ประเพณี วัฒนธรรม อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2527 : 127) การพัฒนาชนบทแนวใหม่นั้นจะต้องเป็นแนวทางการพัฒนาโดยมีประชาชนเป็นตัวหลัก ทั้งในด้านการวางแผนและการปฏิบัติงานการพัฒนา

เสาวคนธ์ สุดสวาท (2529 : 5) การพัฒนาชนบทแนวใหม่ หมายถึงการเสริมสร้างให้ประชาชนและชุมชนสามารถช่วยเหลือตนเอง และมีพลังสร้างสรรค์ชุมชนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา อาทิเช่น การสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ การตัดสินใจ การวางแผน การร่วมดำเนินการในโครงการพัฒนาที่เหมาะสมกับสภาพและสิ่งแวดล้อมชุมชน

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2529 : 764) การพัฒนาชนบท หมายถึงการพัฒนาในทุกๆ ด้าน (total rural development) ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของสังคมชนบท

ไสว พรหมณี (2535 :81) การพัฒนาชนบทหมายถึง การพัฒนาประเทศนั่นเอง เพราะคนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งเป็นที่รวมสินค้าการเกษตรและเป็นที่รวมของปัญหาต่าง ๆ

โฆษิต ปันเปี่ยมวัชรวิ (2536 :13 - 15) มองการพัฒนาเป็นภาพรวมว่า ความหมายสำคัญของการพัฒนาคือ กระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถของคนส่วนใหญ่ในอันดับที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนโดยต่อเนื่อง โดยอธิบายว่า กระบวนการพัฒนาจะส่งผลถึงคนส่วนใหญ่ใน 3 ลักษณะ คือ

ประการแรก การพัฒนาหมายถึง ความก้าวหน้าซึ่งถ้าเป็นเรื่องเศรษฐกิจก็เรียกว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ก็เป็นเรื่อง ของการมีเหตุผลตลอดจนระบบและกลไกซึ่งเชื่ออำนาจให้สามารถใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจและลดความขัดแย้งโดยสันติวิธี เป็นต้น

ประการที่สอง การพัฒนามีความหมาย รวมถึงความมั่นคง ถ้าเป็นทางเศรษฐกิจก็หมายถึง เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ไม่มีปัญหาเรื่องเงินเฟ้อ เงินฝืด ถ้าในสังคมมีความมั่นคง ก็คือสังคมมีความสุข สามารถปรับตัวให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ โดยปราศจากความรุนแรง

ประการที่สาม คำว่าพัฒนา นอกจากจะหมายถึง ความก้าวหน้าและมั่นคงแล้ว ยังควรหมายรวมถึง ความเป็นธรรมอีกด้วยในลักษณะที่ว่าประชาชนทุกคนในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมและได้รับผลตอบแทนจากการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามควร

ธวัช มกรพงษ์ (2537 : 5) การพัฒนาชนบทหมายถึง ยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นเพื่อปรับปรุงวิถีชีวิตของกลุ่มบุคคล ยากจนในชนบททั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและหมายรวมถึง การ

กระจายผลพวงและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาให้ถึงมือกลุ่มคนที่ยากจนที่สุดในชนบท กลุ่มคนดังกล่าวรวมทั้งชาวนาที่มีที่ดินทำกินน้อย ผู้เช่านาและผู้ที่ไม่มียากิน

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2541:1 - 5) ทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำโดยให้เกษตรกรดำเนินการตามแนวทางซึ่งเป็นแนวปฏิบัติของเกษตรกรที่มีที่ดินจำนวนน้อยแปลงเล็ก ๆ หลักสำคัญก็คือเกษตรกรมีความพอเพียงเลี้ยงตัวเองได้ในระดับชีวิตที่ประหยัดก่อนหน้านี้ก็จะต้องมีความสามัคคีในท้องถิ่นโดยเมื่อเกษตรกรเริ่มเข้าใจวิธีการในการดำเนินการในที่ดินทำกินของตนเองแล้วเกษตรกรก็ต้องรวมพลังในรูปกลุ่มหรือสหกรณ์โดยจะต้องร่วมแรงในเรื่องการผลิตการตลาด การเป็นอยู่ สวัสดิการ การศึกษา สังคม และศาสนา ซึ่งจะต้องขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ มูลนิธิและเอกชน ตลอดจนเกษตรกรจะต้องติดต่อและร่วมมือกับแหล่งเงิน ก็น่าจะได้ประโยชน์เกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตที่ได้จากเกษตรกร

เมื่อพิจารณาความหมาย ของพัฒนาชุมชนจากหลายความหมายนี้พอที่จะสรุปได้ว่าการพัฒนาชุมชนหรือการพัฒนาท้องถิ่นนั้น เป็นวิธีการหรือระบบที่รัฐบาลและประชาชนสามารถทำงานร่วมกันโดยมีจุดประสงค์เพื่อจะทำให้ท้องถิ่นและประชาชนไปสู่ความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและวัฒนธรรมตามนโยบายและระบอบการปกครองของประเทศ

บทบาทและความสำคัญของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1. เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล การจัดตั้งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการมอบอำนาจหน้าที่ไปให้ส่วนกลางไปให้กับประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจ ในการปกครองตนเองอย่างแท้จริง โดยผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนจะใช้อำนาจที่ได้จาก รัฐบาลและแนวนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายท้องถิ่นและคำนึงถึง นโยบายของรัฐบาลและแนวนโยบายแห่งรัฐด้วยดังนั้น จึงถือว่าการแบ่งเบาภาระอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบจากรัฐบาลกลางลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่แต่ละแห่งด้วย

2. เป็นการเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน และเป็นการให้ความรู้ในการบริหารงานของท้องถิ่น สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นบุคคลในพื้นที่จึงสามารถที่จะมองเห็นจุดบกพร่องของตนเอง รวมทั้งนำทรัพยากรที่มีอยู่นำมาแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้อย่างถูกต้อง

3. เป็นการกระจายทรัพยากรลงสู่ท้องถิ่น ในการบริหารงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องใช้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานจนเกิดความชำนาญและทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ จึงถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในทางหนึ่งและยังเป็นการกระจายทรัพยากรบุคคลให้ไปปฏิบัติงานในพื้นที่ต่างๆ มิให้กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่อีกทางหนึ่งด้วย จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้จะมีข้าราชการ หรือพนักงาน ลูกจ้างของท้องถิ่นจำนวนไม่น้อย ที่มีความสามารถเป็นอย่างดี นอกจากนี้การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีบุคลากรในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของตนเอง จะทำให้เกิดความรู้สึกรัก ห่วงแหน ผูกพัน และตั้งใจทำงานให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นตนมากที่สุดอีกด้วย (ราชบัญญัติ : 2539)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะมีหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีหน้าที่ต้องดำเนินกิจกรรมในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตลอดจน ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (กรมการปกครอง.2542 :18 - 19) การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับเพื่อบังคับใช้แก่ราษฎรในตำบลได้โดยอาจกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนได้ แต่ต้องไม่เกิน 500 บาท สำหรับในด้านความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะรับผิดชอบดำเนินการให้เป็นตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประธานกรรมการบริหารจะเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำองค์การบริหารส่วนตำบลอีกด้วย (ชูวงศ์ ฉายะบุตร.2539 :160 -161)

จากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องกระทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ที่จะต้องดำเนินการในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อความเจริญก้าวหน้าในทุกด้าน นอกจากหน้าที่ ที่กล่าวมาแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามมาตรา 68 ของ

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ดังนี้ (กรรมการปกครอง .2542 : 19)

1. ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

การแบ่งชั้นของ อบต. และการกำหนดอัตราค่าจ้าง

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งมีศักยภาพแตกต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องของรายได้ ฉะนั้นเพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างพนักงานส่วนตำบลเหมาะสมกับรายได้ และปริมาณงานของ อบต. ต่างๆ สำนักงาน ก.ท. จึงได้ดำเนินการจัดแบ่งชั้น อบต. ออกเป็น 5 ชั้น โดยนำเรื่องของรายได้ พื้นที่ และประชากรของ อบต. ต่างๆ มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา (กรรมการปกครอง . 2539 : 82)

ชั้น อบต.	เกณฑ์รายได้	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
1	20 ล้านบาทขึ้นไป	21
2	12 - 20 ล้านบาท	12
3	6 - 12 ล้านบาท	6
4	3 - 6 ล้านบาท	4
5	ไม่เกิน 3 ล้านบาท	3

สภาพปัญหาที่ผู้ทำกรวิจัยได้กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยขอเน้นว่าควรจะต้องมีการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตตาม มาตรา 67 ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม มาตรา 67 นั้นหลังประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 แล้วได้มีผู้จัดทำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้โดยตรึงมีน้อย ดังนั้น จึงต้องศึกษาจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่ลักษณะใกล้เคียงกัน จากคู่มือการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย หนังสือสั่งการของกรมการปกครอง หนังสือสั่งการของจังหวัดภูเก็ต หนังสือสั่งการของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง วารสารของกระทรวงมหาดไทย วารสารของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะได้กล่าวตามลำดับดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำทางบก

กองราชการส่วนตำบล (2539 : 6 - 7) ได้กล่าวว่าจากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งประสบกับปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดมากน้อยต่างกันไป แนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนากิจกรรมโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปโภคนั้นจะต้องดำเนินการในด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก อาทิเช่น การก่อสร้างสะพาน การก่อสร้างอาคาร การก่อสร้างถนนหนทาง การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ การซ่อมแซมถนน ซึ่งในกิจการที่กล่าวมาเหล่านี้จะต้องใช้เงินงบประมาณในการลงทุนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การทำกิจกรรมแผนงานหรือโครงสร้างดังกล่าวจึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างมีแผนและต้องทำให้เกิดความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาจัดทำหรือให้ความเห็นชอบในโครงการ เพื่อไม่ให้เกิดข้อครหาในทางจากประชาชน ซึ่งสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (2542 : 1) ก็ได้ดำเนินนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่กระทรวงมหาดไทยในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกระจาย

อำนาจสู่ท้องถิ่นโดยตรง ได้มอบหมายให้หน่วยงานทั้งทางราชการและรัฐวิสาหกิจช่วยเหลือ เพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติให้รวดเร็วและมีผลเป็นรูปธรรม ดังนั้นสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจึงได้ถ่ายโอนกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำและทางในชนบทให้แก่ท้องถิ่น อาทิเช่น การก่อสร้างทางในหมู่บ้าน งานขุดลอกหนองน้ำ งานก่อสร้างท่อระบายน้ำ การซ่อมบำรุงระบบประปาชนบทการบำรุงรักษาบ่อน้ำบาดาล บ่อน้ำตื้น และระบบประปาหมู่บ้าน ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติภารกิจของการถ่ายโอนจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดให้มีและบำรุงรักษา ทางน้ำ ทางบกที่จะต้องดำเนินการก็คือ การก่อสร้างถนน การก่อสร้างสะพาน การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ งานขุดลอกหนองน้ำ งานก่อสร้างท่อระบายน้ำ การซ่อมบำรุงระบบประปาชนบท การรักษาบ่อน้ำบาดาล และบ่อน้ำตื้น ซึ่งในการดำเนินการตามหน้าที่ดังกล่าวจะต้องให้เกิดความโปร่งใสเพื่อรองรับการขยายตัวการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน

และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่ง ปฏิกูล

จังหวัดภูเก็ต (2539 :1) กล่าวว่ากระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายในด้านการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้เน้นในเรื่องการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสวยงามของกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และเมืองในภูมิภาค โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงทางเท้า ทางระบายน้ำ เกาะกลางถนนให้สะอาด และให้มีการปลูกต้นไม้ ไม้ประดับ ตามแนวถนน และสถานที่ราชการ ให้มีความสวยงาม เพื่อรักษาภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้อยู่ในสภาพที่ดี โดยให้ทุกจังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับ การจัดให้มีการรักษาความสะอาดถนน ทางเท้า ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ การเก็บขยะมูลฝอย และกำจัดสิ่งปฏิกูลตลอดจนการปรับปรุง เกาะกลางถนนให้สะอาด ให้มีการปลูกต้นไม้ ไม้ประดับ ตามแนวถนน ตลอดจนสถานที่ทำงานให้มีความสวยงาม และมีสภาพภูมิทัศน์ที่ดี

เฉลิมเกียรติ แจ่มจรรยาและคณะ. (ม.ป.ป : 35) ได้ให้ความหมายของสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยว่าสิ่งปฏิกูลหมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ รวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็นและมูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนนตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่

อื่นซึ่ง อ่ำพล บุควังซีและคณะ (2541 : 6 - 7) ได้แบ่งมูลฝอยเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือมูลฝอยเปียกและมูลฝอยแห้ง

มูลฝอยเปียกหมายถึง เป็นมูลฝอยที่มีส่วนประกอบของน้ำและอินทรีย์วัตถุในปริมาณสูงและมักจะเป็นพวกที่สลายตัวได้ง่าย ดังนั้น มูลฝอยประเภทนี้ถ้าถูกปล่อยทิ้งไว้นานเกินไปก็จะเกิดการเน่าเปื่อยส่งกลิ่นรบกวนได้ ตัวอย่างมูลฝอยเปียกได้แก่ เศษอาหาร พืชผัก และเศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น มูลฝอยแห้งได้แก่ พวกเศษแก้ว กระป๋อง ขวด เศษกระดาษ เป็นต้น โดยปกติแล้วมูลฝอยแห้งมีความชื้นและมีน้ำหนักโดยเฉลี่ยน้อยกว่ามูลฝอยเปียก ส่วนใหญ่มีสารที่สลายตัวยาก หรือไม่สลายตัวปะปนมาด้วย และบางส่วนของมูลฝอยแห้งสามารถเผาไหม้ทำลายได้ มูลฝอยแห้งมักสิ้นเปลืองที่สำหรับเก็บรวบรวมและถ้าเก็บไว้ไม่ดีจะเป็นที่อาศัยของแมลงและหนู รวมทั้งเป็นเชื้อเพลิงที่ดีก่อให้เกิดอัคคีภัยได้ในขณะที่ ฉันทนา ลิมปนิรันดร์กุล.(2540 : 46) ได้ให้ความเห็นว่าขยะมูลฝอยเป็นปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น เช่น กรุงเทพมหานคร ชุมชนเมืองหลักและจังหวัดที่อยู่ในเขตปริมณฑลที่มีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม มีประชากรเพิ่มขึ้น การดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยควรจะอยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร หน่วยงานการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่นเทศบาล สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่ง อุกาศรี เพชรสว่างและคณะ(2540:9)ได้เสนอแนะวิธีการที่จะกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องและถูกวิธีซึ่งควรจะดำเนินการคือการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องและมีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน เช่น การจัดโครงการฝึกอบรม การเผยแพร่ความรู้ทางสื่อต่าง ๆ โดยเน้นในกลุ่มประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง ควรมีการเพิ่มถังรองรับขยะรวม ที่สามารถรองรับปริมาณขยะจากบ้านเรือนได้อย่างเหมาะสม เพราะจากการศึกษาพบว่า ประชาชนมีปัญหาถังรองรับขยะรวม มีไม่เพียงพอและถึงที่นำมานั้นควรมีฝาปิดเปิดที่สะดวกและมิดชิด รวมทั้งควรมีถังรองรับขยะเปียกและขยะแห้งให้บริการประชาชนด้วยและควรให้มีการขอความร่วมมือจากองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการร่วมรณรงค์ให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกต่อประชาชน ในเรื่องการแยกและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดจนควรมีการจัดทำถังขยะที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับครัวเรือนไว้ให้บริการประชาชนในราคาที่ประหยัด เพื่อนำไปสู่ความสะอาดต่อการแยกและกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องต่อไป

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2540 : 102) ได้กล่าวว่ขยะมูลฝอยนอกจากจะทำให้บ้านเมืองสกปรก เป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคและสัตว์นำโรคแล้วยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษอื่น ๆ ตามมา ดังนั้นประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

คือ ควรมีถังขยะประจำบ้าน ไม่ทิ้งขยะตามที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น ถนน สนามหญ้า แม่น้ำลำคลอง ฯลฯ และควรมีการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้งและแยกทิ้งลงในถังรองรับขยะมูลฝอยหลายใบ ควรแนะนำเพื่อน ๆ ให้รักษาความสะอาดใน บ้าน ในที่ทำงาน โดยไม่ทิ้งขยะมูลฝอยเรี่ยราดนอกบ้านและไม่ควรทิ้งมูลฝอยในเขตบ้านผู้อื่นและ หากบ้านไม่อยู่ในเขตชุมชนไม่มีเจ้าหน้าที่เก็บขยะมูลฝอยของเทศบาล สุขาภิบาล เรากำจัดขยะมูลฝอยเอง ไม่ควรกองทิ้งไว้หรือเผากลางแจ้งตามถนนหนทางแต่ควรนำขยะมูลฝอยไปฝังในที่ดินของเรา

สรุปได้ว่าการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้องดำเนินการในการรักษาความสะอาดของถนน การไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงในแหล่งน้ำ การรักษาความสะอาดของทางเดิน การฝึกอบรมประชาชนให้ประชาชนมีความรู้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะรักษาสภาพภูมิทัศน์ของตำบลให้อยู่ในสภาพที่ดีต่อไป

3. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2539 : 5) ได้กล่าวว่าโรคติดต่อตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อพุทธศักราช 2523 หมายความว่า โรคซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศให้เป็นโรคติดต่อสำหรับทั่วประเทศ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้เป็นโรคติดต่อเฉพาะในเขตของตน ซึ่งบทบาทที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการในการให้การสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันและระงับโรคติดต่อที่สำคัญคือ เอดส์ พิษสุนัขบ้า ท้องร่วง ไข้เลือดออก และองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้อง ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมารับบริการให้ภูมิคุ้มกันโรค การดูแลตนเอง การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การกำจัดพาหะนำโรค การวางแผนครอบครัว การฝากครรภ์ และในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันโรคติดต่ออย่างเหมาะสม เพื่อลดอัตราความชุกชุมรุนแรงของโรค โดยการเฝ้าระวังโรคและให้ภูมิคุ้มกันโรค ลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดโรค ให้สุขศึกษาและฝึกอบรม ประชาชน ครู นักเรียนในการรณรงค์ทำลายแหล่งนำโรคตามลักษณะของกลุ่มโรคติดต่อคือ กลุ่มโรคติดต่อทั่วไปได้แก่ โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ โรคหนองพยาธิ โรคติดต่อเชื้อ ระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันในเด็กและโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน กลุ่มโรคติดต่อที่นำโดยแมลงหรือยุงเป็นพาหะได้แก่ไข้มาเลเรีย ไข้เลือดออก ใช้สมองอักษะและโรคเท้าช้าง , กลุ่มโรคติดต่อที่เกิดจากการสัมผัส โรค

เรื้อรัง วัณโรค โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ และ กลุ่มโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน เช่น คอตีบ ไอกรณ โปลิโอ บาดทะยัก

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (ม.ป.ป:17-19) กล่าวว่า การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงที่ผ่านมายังคงเป็นลักษณะของส่วนราชการส่วนกลางประสานขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ โดยผ่านกลไกระดับจังหวัด ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ข้อจำกัดที่เป็นอยู่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปรับบทบาทและภารกิจให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานและทรัพยากรที่มีอยู่ รวมทั้งการแสวงหาและประสานความร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์และชุมชนในการดำเนินงานตามกรอบแนวทางดำเนินงานโดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ โดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญขององค์กรและนำความคาดหวังในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของคณะกรรมการส่งเสริมชุมชนควบคุมโรคเอดส์ มากำหนดแนวทาง/มาตรการและกลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์และ องค์กรปกครองท้องถิ่นใช้กลไกการดำเนินงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการวางแผนพัฒนาของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนระยะ 5 ปี และแผนพัฒนาประจำปี เป็นองค์กรในการดำเนินงานจัดทำแผนและอนุมัติแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ทั้งระยะ 5 ปี และแผนประจำปีสำหรับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรการเนิงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและประโยชน์ที่พึงจะได้รับรวมทั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถที่จะตั้งงบประมาณสำหรับการดำเนินงานตามแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ตลอดจนสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในการแสวงหาความร่วมมือจากส่วนราชการ องค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ ในการระดมทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์

กระทรวงสาธารณสุข (2542 :1 – 2) ได้กล่าวเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อเกี่ยวกับเรื่องโรคไข้เลือดออกว่า เพื่อให้การดำเนินการของโครงการประชาร่วมใจป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเฉลิมพระเกียรติ ปี 2542-2543 ที่ได้จัดขึ้นเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 72 พรรษาดังกล่าวสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเห็นสมควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการจัดกิจกรรมสัปดาห์รณรงค์ บำบัด โรคเรื้อรัง ชุมชน วัด และหน่วยงานปลอดลูกน้ำยุงลาย เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความร้ายแรงของโรคไข้

เลือดออกที่เป็นแล้วอาจถึงตายได้ ให้เกิดความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในบ้าน อาคารสถานที่ต่างๆ ให้ปลอดจากลูกน้ำยุงลาย สำหรับการดำเนินการนั้นขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมมือกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และสถานีนามัยตำบลในพื้นที่ จัดสัปดาห์ณรงค์ ฯ ดังกล่าว

สรุปได้ว่า การป้องกันและระงับโรคติดต่อที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการก็คือจะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันโรคติดต่อและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมารับบริการให้ภูมิคุ้มกันโรค โดยโรคติดต่อที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้ เช่น เอชอี พืชสุนัขบ้า ไข้เลือดออก โปลิโอ เป็นต้น

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

✓ กรมการปกครอง(2539:2) ได้ให้ความหมายของ สาธารณภัย หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีมาเป็นสาธารณะไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือรัฐ

กระทรวงมหาดไทย (2540 : 1 – 2) ได้กล่าวถึง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะต้องช่วยเหลือประชาชนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยทุกอย่างซึ่ง สาธารณภัย ที่จะช่วยเหลือได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง พายุ ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิดอากาศหนาว ภัยจากสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากภายนอก หรือจากการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีมาเป็นสาธารณะไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งในการดำเนินการดังกล่าว | สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถตั้งงบประมาณเพื่อป้องกันหรือบรรเทาสาธารณภัยได้โดยไว้ในหมวดรายจ่ายอื่น ประเภทรายจ่ายเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามที่เห็นสมควรโดยให้คำนึงถึงสถานะการคลัง ทั้งนี้ในการดำเนินการก็ให้ประสานกับส่วนราชการหรือองค์กรเอกชนหรือองค์กรการกุศลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยใกล้ชิดเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปได้อย่างถึงและไม่ซ้ำซ้อนกัน และควรช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่มีฐานะยากจนเป็นหลักโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการหมู่บ้านโดยให้สภาตำบลหรือคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้

กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยเกี่ยวกับการเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การประมงสงเคราะห์ รวมถึงการซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ซึ่งได้รับความเสียหายหรือก่อสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ซึ่งได้รับความเสียหายหรือก่อสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งเป็นผู้ที่อนุมัติว่าสมควรจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยรายใดบ้าง โดยให้จัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย การแจกจ่ายพัสดุ โดยแสดงรายการและจำนวนพัสดุรายชื่อผู้ประสบภัย และให้ผู้ประสบภัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้นำสิ่งของไปแจกจ่ายแก่ผู้ประสบภัยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานสำหรับในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเป็นที่คาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้และจะต้องแก้ไขโดยฉับพลัน ให้ประธานสภาตำบลหรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยโดยด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาตามความเหมาะสมและความจำเป็นแต่ละราย เพื่อให้ผู้ประสบภัยผ่อนคลายความเดือดร้อนเฉพาะหน้าลงแต่ มิใช่เป็นการขุดใช้ความเสียหาย โดยให้อนุมัติและออกใบสั่งซื้อหรือใบสั่งจ้าง และให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบให้การจัดหาพัสดุทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุและจัดทำบัญชีรับจ่ายพัสดุ โดยแสดงจำนวนรายการและจำนวนพัสดุพร้อมทั้งรายชื่อผู้ประสบภัยและให้ผู้ประสบภัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้นำสิ่งของไปแจกจ่ายแก่ผู้ประสบภัยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน และเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลงให้นำพัสดุดังเหลือไปลงบัญชีวัสดุหรือทะเบียนครุภัณฑ์ตามระเบียบพัสดุต่อไปสำหรับ กรมการปกครอง (2539 : 3) ได้กล่าวว่า ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 ได้กำหนดแผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจะต้องมีการกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างแล้วแต่กรณีและความจำเป็นดังต่อไปนี้เช่น การประชาสัมพันธ์การจัดหากำลังคน, การช่วยเหลือผู้ประสบภัย, การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย, การสาธารณูปโภคหรือการอื่นที่จำเป็น

สรุปได้ว่าหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในสาธารณภัยต่าง ๆ ดังนี้คือ อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยจากโรค ภัยจากอากาศยาน ซึ่งภัยต่างๆ ได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต และ ร่างกายของประชาชน

5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2540 : 7 - 9) กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่น และเป็นผู้ทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี จึงมีความเหมาะสมและจำเป็นที่องค์การบริหาร

ส่วนตำบลจะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาโดยเน้นการศึกษาให้กับเด็ก และเยาวชนผู้ที่จะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลก็ควรให้ความสำคัญกับปัญหา ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหายาเสพติดและสารระเหย ซึ่งในปัจจุบันนี้มีการเสพติดทุกชนชั้น และได้ระบาดเข้าไปในสถานศึกษา ซึ่งปัญหาดังกล่าวทั้งหมดนี้จะต้องให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมกันดูแลป้องกันและร่วมกันแก้ไขมิฉะนั้นปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการพัฒนาประเทศในระยะยาวได้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ เข้าไปจัดการศึกษาในพื้นที่ได้โดยการใช้อาคารสถานที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อสนับสนุนงบประมาณแก่สถานศึกษาได้ตามความเหมาะสม/ สนับสนุนอุปกรณ์สร้างเสริมการเรียนรู้ และอุปกรณ์การกีฬา จัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็ก เยาวชน ตลอดจนจนประชาสัมพันธ์ กระตุ้นเตือนให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษา และร่วมในการวางแผนการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และประชาชน คือ เด็ก เยาวชน ลูกหลาน และประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนั่นเองเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในเรื่องนี้และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการศึกษาในพื้นที่โดยดำเนินการให้การสนับสนุนงบประมาณแก่สถานศึกษาในพื้นที่ได้ตามความเหมาะสม และไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล ในขณะเดียวกันก็ สนับสนุนใช้อาคาร สถานที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อจัดการศึกษาให้กับเด็กเล็ก การจัดศูนย์ปฐมวัย ซึ่งจะเป็นการปูพื้นฐานให้กับเด็กปรับตัวก่อนเข้าเรียน ตามเกณฑ์บังคับ และเป็นการแบ่งเบาภาระผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กพร้อมกันนั้นก็อาจจะจัดหาหนังสือพิมพ์ไว้ประจำในที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านสำหรับประชาชนด้วยก็ได้ สำหรับกระทรวงมหาดไทย (2542 : 1 - 3) ได้กำหนดภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการเพราะเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ทราบความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี สามารถที่จะจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้อย่างทันเหตุการณ์ ดังนั้นภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องดำเนินการในการศึกษาก็คือ สำรวจกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ด้านวุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ ความต้องการด้านการศึกษา ระดับ ประเภทต่าง ๆ โดยอาจจะ ร่วมมือกับศูนย์ การ ศึกษา นอกโรงเรียนอำเภอวางแผนจัดการศึกษาให้กับประชาชนในพื้นที่หรือร่วมมือและอำนวยความสะดวก ในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของครูอาสาสมัคร และหัวหน้าศูนย์บริการการศึกษา

นอกโรงเรียน อำเภอ/กิ่งอำเภอและประชาสัมพันธกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนทุกประเภท และ
อำนวยความสะดวกในการรับสมัครนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนทุกชนิดพร้อมทั้ง กำกับติด
ตาม ดูแลการจัดกิจกรรมการศึกษาในพื้นที่อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงมหาดไทย
(2542 :1) กล่าวว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2542 เห็นชอบนโยบายการจัด
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษา
ธิการเสนอรายละเอียดแล้วนั้นและเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กระทรวง
มหาดไทยได้กำหนดหลักการ 5 ประการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางในการ
ปฏิบัติดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญและร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน 12 ปี ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อม
และพัฒนาเด็กปฐมวัย
2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งเน้นการศึกษาด้านอาชีพ ด้านอาชีวศึกษา โดยมุ่งเน้น
ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ตามศักยภาพ ความพร้อมและ
ความเหมาะสม เพื่อเสริมสร้าง ความรู้ ความชำนาญ ด้านอาชีพแก่เยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น
3. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและประชา
กรวัยแรงงานที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบปกติ โดยการจัดการศึกษานอกระบบและกิจ
กรรมเพื่อเด็กเยาวชน
4. ให้ท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการในนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12
ปี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นดำเนินการตามความต้องการของประชาชนและ
ศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้ถือเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษา
5. ให้ท้องถิ่นกำหนดแนวทาง วิธีการ กระบวนการ ในการเตรียมความพร้อมทางด้านการ
จัดการศึกษา ด้านบริหารจัดการ บุคลากร อาคารสถานที่ ฯลฯ เพื่อรองรับการขยายการศึกษา
ภาคบังคับ จาก 6 ปี เป็น 9 ปี และเพื่อรองรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี สำหรับองค์กรปก
ครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงเรียนอยู่แล้วในสังกัด

เฉลิมเกียรติ แจ่มจรรยาและคณะ (ม.ป.ป : 6) ได้ให้ความหมายของศาสนา ว่าเป็น
กฎ ข้อบังคับที่ศาสนาต่าง ๆ ได้กำหนดไว้เพื่อให้มนุษย์ประพฤติคุณงามความดีจึงเหมือนกับกฎ
หมายในแง่ที่ต่าง ก็เป็นข้อกำหนดเรื่องความประพฤติของมนุษย์ แต่ต่างกันที่ตรงศาสนาเป็นข้อ
กำหนดที่ลงลึกถึงความคิด จิตใจ และไม่มีสภาพบังคับที่ชัดเจน หรืออาจจริงเอาจึงเหมือนกฎหมาย
ซึ่ง กรมศิลปากร (2540 : 420) ได้กำหนดบทบาทของศาสนาให้เข้ามามีบทบาทในชุมชน 3

ประการ คือ ศาสนาเข้าไปมีบทบาทในพิธีกรรมของชีวิต เช่นการแต่งงาน การเกิด และพิธีหลังความตายศาสนาเข้าไปมีบทบาทในพิธีกรรมเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เช่นการเพาะปลูก การสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย อาหารการกิน และการรักษาโรคซึ่งเคยมีบทบาทสำคัญมากที่สุดในชีวิตและศาสนาเข้าไปมีบทบาทในกิจพิธีทางศาสนา ได้แก่การจัดพิธีกรรมต่าง ๆ ในการประพาศศีล ปฏิบัติธรรม การสวดมนต์ การบวชสืบทอด การจัดพิธีกรรมอื่น ๆ สำหรับภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมศาสนานั้นมีภารกิจคล้ายกับกรมการศาสนา (2540:12 - 13) ที่กรมการศาสนามีหน้าที่เป็นองค์กรนำในการระดมทรัพยากร เพื่อเสริมสร้างให้สถาบันทางการศาสนาเป็นศูนย์กลางพัฒนาจิตใจของประชาชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม โดยเปลี่ยนแปลง บทบาทจากการเป็นผู้ดำเนินการมาเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยมีจุดเน้นของการพัฒนาศาสนา คือ การสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาสงฆ์อย่างกว้างขวางและทั่วถึง ทั้งด้านปริยัติปฏิบัติ และปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้น ตามแนวปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสนับสนุนส่งเสริมวัด และศาสนาให้เป็นศูนย์กลางชุมชน สามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ในทุกด้านพร้อมกันนั้นก็ต้องให้มีการเผยแพร่หลักธรรมสู่ประชาชน ในรูปแบบที่หลากหลาย และกว้างขวางเพื่อให้เข้าใจในหลักธรรม และนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง สามารถดำรงชีวิต ในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุขและในขณะเดียวกันก็ต้อง สนับสนุนส่งเสริมให้วัด และศาสนาจัดตั้งศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ ให้การสงเคราะห์แก่ชุมชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการพร้อมทั้ง ระดมสรรพกำลังจากองค์กรพุทธศาสนา และองค์กรศาสนาต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงอุปถัมภ์กิจศาสนา โดยถือเป็นภาระหน้าที่ของ ศาสนิกชนทุกคนและสร้างเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างศาสนา เพื่อดำรงรักษาสันติภาพให้ยั่งยืนและ พัฒนาระบบการบริหารงานด้านศาสนา และบุคลากรทางศาสนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำนักงานศึกษาธิการ (ม.ป.ป:10 - 17) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมคือ วิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ช่างซึ่ง ยอมรับ และใช้ปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ และงานส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรม หมายถึง การสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา ข้อจำกัดการจัดการวัฒนธรรมของบุคคลหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในระดับท้องถิ่นและ

ระดับชาติ, การจัดทำแผนงานสนับสนุนการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมสำหรับบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติและ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์งานส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรม

สรุปได้ว่าการส่งเสริม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้อง สามารถที่จะจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สนับสนุนส่งเสริมวัดและศาสนาให้เป็นศูนย์กลางของชุมชนและสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

กรมการปกครอง (2542 : 1) ได้ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 67(6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีบทบาทเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีและเด็กมากยิ่งขึ้น จึงขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาดำเนินการโดยการ จัดให้มีอาสาสมัครชุมชนเพื่อเฝ้าระวังภัยที่เกิดขึ้นและเด็กโดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีหน้าที่และอาสาสมัครในชุมชนที่ช่วยดูแลปัญหาเด็กและสตรี อาทิเช่น กระทรวงสาธารณสุข กรมประชาสงเคราะห์ กรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น และพิจารณาส่งเสริมการดำเนินงานของอาสาสมัครเหล่านั้นให้สามารถปฏิบัติงานกิจได้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องโดยเฉพาะการดูแลเด็กและสตรีที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ต่อการถูกทำร้ายทารุณโดยสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (2537 : 3 - 4) ได้มีนโยบายหลักด้านพัฒนาสตรีของงานนโยบายและแผนงานพัฒนาสตรีระยะยาว (พ.ศ.2535 - 2554) ว่าจะต้องดำเนินการ ส่งเสริมให้สตรีได้พัฒนาศักยภาพด้านร่างกายจิตใจสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด สังคม และจริยธรรม ทั้งโดยหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีคุณภาพรวมทั้ง ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมรับผิดชอบเคียงบ่าเคียงไหล่กับบุรุษในการกำหนดทิศทางของสังคมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกด้านของประเทศอันรวมถึงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การบริหาร สิ่งแวดล้อม ศาสนา วัฒนธรรมสื่อมวลชนและครอบครัว สำหรับ นิตยสารท้องถิ่น (2542 : 14 - 17) กล่าวถึงองค์การบริหารส่วนตำบลว่าเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการ พัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้

พิจารณาตามมาตรา 67 จะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องพัฒนาเยาวชนในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลหรืออาจจะร่วมกับท้องถิ่นหรือหน่วยงานต่าง ๆ พัฒนาเยาวชนร่วมกัน การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเยาวชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจะกระทำได้โดย องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งงบประมาณแล้วดำเนินการเอง เช่น การแข่งขันกีฬาประจำตำบล การฝึกอบรมด้านยาเสพติด การจัดค่ายเยาวชน เป็นต้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ดำเนินการและขอหน่วยงานต่างๆ มาร่วมในการดำเนินงานหรือองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งเงินอุดหนุนให้ ส่วนราชการหรือองค์การเอกชนดำเนินการ กรณีนี้จะสะดวกในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในกรณีที่เป็้องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กก็มีพนักงานส่วนตำบลน้อยดำเนินการได้โดยการประสานแผนการพัฒนาเยาวชนกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาชุมชนอำเภอ เกษตรอำเภอ ศูนย์เยาวชน โรงเรียนต่าง ๆ เพื่อที่แผนว่าหน่วยงาน หรือองค์การใดต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณด้านการพัฒนาเยาวชน

สมาคมแม่บ้านสาธารณสุข (ม.ป.ป : 23) กล่าวว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ที่สหประชาชาติ โดยที่ประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุ ในปี 2525 กำหนดขึ้น และใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก ดังนั้นใครก็ตามเมื่อมีอายุถึง 60 ปี ก็ถือว่าเข้าสู่ความเป็นผู้สูงอายุและ เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของผู้สูงอายุแล้วจะเห็นว่า คนเหล่านี้ผ่านชีวิตและประสบการณ์ชีวิตต่าง ๆ มากมาย ได้สั่งสมความรู้ ความสามารถมีความทรงจำเรื่องราวต่าง ๆ อันเป็นเรื่องสำคัญเป็นประวัติศาสตร์ได้กระทำกิจกรรมอันเป็นคุณประโยชน์ต่อชาติ และคนรุ่นหลัง อีกทั้งได้เลี้ยงดูสั่งสอนอบรมคนรุ่นปัจจุบันซึ่งเป็นการกำลังสำคัญของชาติ จึงนับได้ว่าท่านได้ทำคุณประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังอย่างมหาศาลและหากท่านยังอยู่ในสภาพที่มีสุขภาพ สุขภาพจิตดีก็จะสามารถทำคุณประโยชน์ต่อไปได้อีกมาก โดยมีกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุได้ เช่นการจัดคลินิกบริการตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ ตรวจสายตา เบาหวาน ความดันโลหิต พัฒนาศูนย์ผู้สูงอายุให้ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกและเหมาะสมหรือการจัดกิจกรรมฟื้นฟูประเพณีการให้ความเคารพยกย่องผู้สูงอายุ เช่น การประกวดคำขวัญ ความเรียง คำกลอน หรือจัดกิจกรรมวันสำคัญ เช่นวันสงกรานต์ วันแม่ วันพ่อ เป็นต้น

กรมประชาสงเคราะห์ (2534 : 1 - 5) ได้ให้ความหมายของ คนพิการ ว่าหมายถึง คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญาหรือทางจิตใจตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นหน่วยงานราชการซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสงเคราะห์คนพิการซึ่งสอดคล้องกับ

หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคือประสานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และการส่งต่อคนพิการให้ได้รับบริการตามกฎหมาย รวมทั้งอาจดำเนินการ จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ หรืออาจจะ ส่งเสริมอาชีพและจัดหางานให้แก่คนพิการ

กรมประชาสงเคราะห์ (ม.ป.ป:62 - 64) ได้กล่าวถึงปฏิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทยที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541สรุปได้ว่า คนพิการมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ มีสิทธิเสรีภาพแห่งบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครองในฐานะพลเมืองไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีสิทธิต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ภายใต้ปฏิญญาฉบับนี้ โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ และโดยปราศจากการแบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา การเมือง ภาษา ถิ่นกำเนิด เพศ อายุ หรือสถานะอื่นใดโดย คนพิการมีสิทธิแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและคนพิการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย และแผนงานทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับคนพิการทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ คนพิการมีสิทธิได้รับการดูแลฟื้นฟูสมรรถภาพ และพัฒนา ตั้งแต่แรกเกิดและแรกเริ่มพบความพิการ รวมทั้งผู้ปกครองและครอบครัวของคนพิการต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐทุกด้านเพื่อให้สามารถฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาคนพิการอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคลตลอดจน คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพในทุกระดับ ทุกรูปแบบของการจัดการศึกษาตามความต้องการของคนพิการอย่างเท่าเทียมกันกับบุคคลทั่วไป ทั้งการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยไม่มีการจำกัด กีดกัน เลือกปฏิบัติหรือยกเว้นใด ๆ รวมทั้ง คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการเตรียมพร้อมด้านอาชีพ การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพทุกประเภท ได้รับการจ้างงานหรือการว่าจ้างเข้าทำงานตามความต้องการและความสามารถ โดยได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการ ได้รับความก้าวหน้า รวมทั้งได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานโดยไม่มีการกีดกันหรือเลือกปฏิบัติ

กรมการพัฒนาชุมชน (2539 : 6 - 7) ได้กล่าวว่านโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสรัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมสถานภาพของสตรีและพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจน ดูแลผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลพิเศษให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมโดยจะดำเนินการดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการออกกฎหมายรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

2.ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองตลอดจนบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศ

3.กวดขันการใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของสตรี เพื่อมิให้ถูกเอาเปรียบและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรีไปประกอบธุรกิจทางเพศ

4.ส่งเสริมแรงงานสตรีให้ได้รับความเป็นธรรม ด้านค่าจ้าง และสวัสดิการ โดยเฉพาะแรงงานสตรีที่ไม่อยู่ในระบบ

5.ฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะในการประกอบอาชีพแก่สตรีในชนบทตามความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

6.สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก ทั้งทางกายใจ สติปัญญา และจริยธรรม โดยมุ่งเน้นให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

7.สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนและค่ายเยาวชน พัฒนาศูนย์เยาวชนให้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ปรับปรุงสร้างห้องสมุดประชาชนในระดับต่าง ๆ รวมทั้ง สนับสนุนกีฬาให้สามารถให้บริการแก่เด็กและเยาวชนได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง

8.สนับสนุนสถาบันครอบครัว หน่วยงานของรัฐและเอกชน องค์กรชุมชน สถาบันศาสนา ตลอดจนสื่อมวลชนให้เข้ามามีบทบาทในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในภาระยากลำบากให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความปกติสุข รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กและโสเภณีอย่างจริงจัง

9.ดูแล พัฒนาผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลพิเศษ เช่น ผู้พิการให้ได้รับการศึกษาและพัฒนาฝีมือหรือการฝึกอาชีพให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างภาคภูมิใจ

สรุปได้ว่าหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องดำเนินการคือ จะต้องส่งเสริมสถานภาพของสตรีและพัฒนาเด็กและเยาวชนตลอดจนดูแลผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลพิเศษให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเหมาะสม

7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมการปกครอง (ม.ป.ป. : 3) ได้ให้ความหมายของคำว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้ว่าทรัพยากรธรรมชาติหมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติและมนุษย์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่า แร่ธาตุ และพลังงานต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งใดที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่ไม่อาจนำมาใช้ประโยชน์ได้ เราเรียกว่า "ธรรมชาติ" เมื่อนำมา

ใช้ประโยชน์ได้เราเรียกว่า"ทรัพยากร" เพราะคำว่า "ทรัพยากร" มาจากคำว่า ทรัพยากร + กร แปลว่าผู้ก่อให้เกิดทรัพยากรหรือความร่ำรวย หมายถึงการกระทำให้อยู่ดีกินดี ส่วนความหมายของสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิตเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น นับตั้งแต่คน สัตว์ ดิน น้ำ ต้นไม้ ภูเขา ตลอดจนอาคารบ้านเรือน ถนนหนทาง สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีด้วย สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์มาก ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตและด้านพฤติกรรมต่าง ๆ

กรมการปกครอง (ม.ป.ป:90 - 95) ได้เสนอแนะแนวความคิดในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้ว่าการแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่จะใหม่สำหรับคนไทย เพราะความเคยชินกับความสะดวกสบายจากการที่ชอบทำอะไรตามใจตัวเองมานานแล้ว แนวความคิดในการดำเนินงานทำให้คนไทยมีความรู้สึกว่าได้เวลาแล้วที่จะต้องช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ลูกหลานในภายภาคหน้าจะได้มีใช้อยู่กันอย่างสุขสบาย มีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องมีวิธีการให้คนในสังคมยอมรับระเบียบแบบแผนในการดำรงชีวิตรูปแบบใหม่ โดยมีวิธีการต่าง ๆ คือฝ่ายปกครองและราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในพื้นที่จะต้องมีส่วนร่วมสำคัญในการแก้ไขปัญหาทั้งในรูปแบบของการใช้กฎหมายและไม่ใช้กฎหมาย เช่นการปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนและชุมชนได้ตระหนักถึงภัยอันตรายจากปัญหาสิ่งแวดล้อม และร่วมมือช่วยเหลือในการแก้ไขปัญา เพราะทุกคนจะได้รับผลกระทบโดยทั่วกัน ฝ่ายราชการส่วนท้องถิ่นก็ให้ดูแลการก่อสร้างอาคารที่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษ คือการรบกวนทัศนียภาพอันงดงามและสภาพแวดล้อม โดยให้คำนึงถึงการวางผังเมืองในอนาคต เช่น การก่อสร้างอาคารริมชายหาดซึ่งตาม ไม่ควรมีความสูงเกิน 12 เมตร โดยใช้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 เข้ามาดำเนินการเป็นต้น ในส่วนของการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ เช่นมีขบวนการไต่สวนสาธารณะ ประชาชนเป็นคนให้ข้อมูลชี้แจงประกอบในการตัดสินใจ รัฐไม่ควรมองในเรื่องการลงทุนและการสร้างงาน ตลอดจนการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นแต่เพียงด้านเดียวประชาชนควรมีส่วนรับรู้และเฝ้าระวังผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยการให้ข่าวสารในเรื่องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน จะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรได้ทางหนึ่งและแนวทางแก้ไขปัญาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยให้มาตรการทางกฎหมายจะต้องดำเนินการตามหลักการของ กรมการปกครอง (ม.ป.ป:135 - 136) คือ การประชาสัมพันธ์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่

ประกาศใช้ในปัจจุบัน บทลงโทษในเมืองและชนบทเหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่ความรุนแรงของปัญหาต่างกัน เช่น การทิ้งขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะ ถ้าในเขตเมืองปัญหาการกำจัดขยะเป็นปัญหาใหญ่ แต่ชนบทไม่เท่าในเมือง ฉะนั้นต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบบทลงโทษโดยทั่วกัน เพื่อประชาชนจะได้เกิดความกลัวหรือ ให้น่วยราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งออกข้อบังคับเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรองรับตามกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจไว้และดำเนินปรับผู้กระทำผิดอย่างจริงจังโดยจัดทำคู่มือการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมแจกจ่ายแก่พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจและประชาชนพร้อมกันนั้นก็ต้องให้ส่วนกลางควรสนับสนุนงบประมาณแก่ส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นตามความหนักเบาของปัญหา เพราะถ้าจะอาศัยงบประมาณพัฒนาปกติที่ได้รับจะไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ เช่นการจัดสร้างเตาเผาขยะ การสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมการปกครอง (2540 : 22) ได้กล่าวถึงหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบาท ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสรุปได้ว่าจะต้องดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือในด้านการอนุรักษ์ องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใกล้ชิดกับปัญหามากที่สุดจะพิจารณาว่าพื้นที่ใดเหมาะแก่การจัดทำแผนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอะไรที่จะต้องฟื้นฟูให้คงสภาพในลักษณะที่ตีรวมทั้งแผนจัดการมลพิษ และแผนบำบัดน้ำเสีย ตลอดจนการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่และด้านการเสริมสร้าง บุรณะ ฟื้นฟู องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาตำบลในการบำรุงดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การจัดทำโครงการปลูกป่าต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น การปลูกป่าในพื้นที่รกร้างว่างเปล่า การปลูกป่าในเขตป่าเสื่อมโทรมและปลูกป่าในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ในวัด ริมถนน โรงเรียน สถานที่ราชการ นอกจากนั้นควรจะทำโครงการบำบัดน้ำเสียและสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยต่าง ๆ สำหรับด้านการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ องค์การบริหารส่วนตำบลจะตั้งงบประมาณในการสนับสนุนจัดทำโครงการฝึกอบรมในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในตำบล โดยให้ความรู้แก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีแนวทางการรณรงค์จิตสำนึกให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เช่น หอกระจายข่าว ใบปลิว ป้าย ทั้งนี้ เป้าหมายสำคัญในเรื่องนี้คือการส่งเสริมองค์กรประชาชนในพื้นที่ เช่นไทยอาสาป้องกันชาติ ลูกเสือชาวบ้าน องค์การเอกชน บริษัท ห้างร้าน รวมทั้งวัด โรงเรียนด้วยให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่าหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้องเน้นการใน 3 ด้านคือ ด้านการอนุรักษ์ ด้านการเสริม

สร้างบูรณะและฟื้นฟู และด้านการรณรงค์และประชาสัมพันธ์โดยจะต้องให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเต็มที่

/ 8. บำรุงรักษา ศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

การบำรุงรักษา ในความหมายของการอนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรม หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงรักษาโบราณสถานนั้น เป็นการหมั่นเวียนหรือประจำ ตลอดจน การซ่อมเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การใช้เคมีเพื่อป้องกันความชื้นจากน้ำ การกำจัดแมลงหรือวัชพืช เพื่อมิให้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมนั้นเสื่อมสภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ.2538:15) สำหรับความหมายของจารีตประเพณี หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์ปฏิบัติต่อเนื่องกันมา จารีตประเพณีมุ่งถึงสิ่งภายนอกของมนุษย์เท่านั้น เช่น การแต่งตัว วิธีการพูด วิธีติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ รวมถึงวัฒนธรรมด้วย จารีตประเพณีย่อมเป็นของเฉพาะตัวเพราะเกี่ยวกับว่าเป็นบุคคลชั้นใดชั้นหนึ่งอยู่ในสังคมใดสังคมหนึ่ง ประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ฯลฯ และอาจแตกต่างกันตามกาลเทศะ จารีตประเพณีมีความประสงค์จะให้มนุษย์มีการติดต่อสัมพันธ์กันสะดวกและประณีตยิ่งขึ้น / ข้อแตกต่างระหว่างจารีตประเพณีกับกฎหมายโดยสรุปก็คือ จารีตประเพณีเป็นข้อบังคับของสังคม ของราชฎารชั้นใดชั้นหนึ่งหรือของบุคคลในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง แต่กฎหมายเป็นข้อบังคับของรัฐ และจารีตประเพณีปกคลุมการดำรงชีวิตทั้งมวลของมนุษย์ ส่วนกฎหมายควบคุม ความประพฤติของมนุษย์เพียงบางประการ นอกจากนี้สภาพบังคับก็แตกต่างกัน ถ้าทำผิดจารีตประเพณีก็จะได้รับการติเตียนจากสังคมเท่านั้น (เฉลิมเกียรติ แจ่มจรรยาและคณะ.ม.ป.ป:6)ในส่วนของความหมายของ ศิลปะในความหมายของ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี กล่าวไว้ว่า หมายถึงวรรณคดี ดนตรี จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ที่จะทำให้อาณานิคมเป็นพี่น้องกัน ศิลปะเท่านั้นที่ไม่มีขอบเขตของเชื้อชาติ ไม่มีการแก่งแย่งแข่งขันกันในผลประโยชน์ ศิลปะเป็นสื่อสัมผัสที่จะยกระดับจิตใจของเราให้อยู่ในอาณาจักรที่สูงส่ง และให้ความหวังในอนาคตอันเป็นอุดมคติแก่เรา (กระทรวงศึกษาธิการ.2538 : 304 - 305)สำหรับความหมายของวัฒนธรรมนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2538:216-217) ได้แบ่งวัฒนธรรมท้องถิ่นออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ วัฒนธรรมทางจิตใจ เป็นความผาสุก เพราะเป็นเรื่องราวประวัติของเผ่าพันธุ์ การดำรงชีวิต ศาสนา ปรัชญา และค่านิยมเป็นนามธรรมที่มองไม่เห็น แต่สัมผัสได้ด้วยความรู้สึกและพฤติกรรมในการแสดงออก

วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ความความสุขที่บ้านเมือง บ้านเรือน อาคาร เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและอาหารระดับกาย วิทยนต์ เครื่องใช้ ที่มนุษย์สร้างขึ้นจะต้องสัมพันธ์กับจิตใจที่เรียกว่าความต้องการที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมของคนละ

กรมการศาสนา (2540 :15) ได้กล่าวว่าการส่งเสริมศิลปท้องถิ่น จะต้องดำเนินการในด้านต่าง ๆ เหล่านี้เช่น ศิลปการเขียนภาพ แกะสลักของไทย การแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ของไทย ไม่ว่าจะเป็นหนังตะลุง โขน หมอลำ ลิเก ฯลฯ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมที่แทรกอยู่ในกิจกรรมกีฬา เช่น การแข่งเรือกอลและ เรือยาว ศิลปป้องกันตัว

สรุปได้ว่าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบำรุงรักษา ศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นนั้น จะต้องอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีซึ่งเป็นข้อบังคับของสังคม ศิลปในท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป

9.ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยการจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

นิตยสารท้องถิ่น (2542 : 26) ได้กล่าวว่าในฐานะที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นภาคีหนึ่งของการพัฒนาและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการรวมทั้งการป้องกันโรค และระงับหรือติดต่อ จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่ องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องให้ความร่วมมือหรือเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับโรงเรียนในการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์โครงการหรือแนวทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการส่งเสริมสุขภาพ ได้เน้นการจัดผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงเรียน บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ เป็นผู้มีส่วนประสมการณ โดยเฉพาะทางด้านสาธารณสุข หากเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงเรียนก็จะสามารถให้คำแนะนำการปฏิบัติไปสู่โรงเรียนสุขภาพได้เป็นอย่างดีหรือ การให้เงินอุดหนุนกับโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจให้โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ (เงินอุดหนุน) จากองค์การบริหารส่วนตำบล ในกิจกรรมที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในยุคของการกระจายอำนาจอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาสุขภาพอนามัย มิใช่เป็นเรื่องของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องของการสร้างความร่วมมือ การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

กระทรวงมหาดไทย (2542 : 1) ได้กล่าวว่าด้วยกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้การป้องกันภัย การบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็น อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของ ประชาชนในท้องถิ่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการดังกล่าวอันได้แก่ สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จะสามารถช่วยเหลือการ ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงสมควรที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะได้สนับสนุนกิจการของ อปพร. ในด้านค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อาทิ เช่น การฝึกอบรม การจัด ตั้งหรืออบรมทบทวนหลักสูตรสมาชิก อปพร. ตลอดจนค่าใช้จ่ายและวัสดุในการปฏิบัติงานตาม คำสั่งของศูนย์ อปพร. ในพื้นที่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้กิจการ อปพร. เกิดผลในทางปฏิบัติ จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อ สนับสนุนกิจการดังกล่าวตามความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย (2541:1) ได้กล่าวว่าตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายใน การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีเป้าหมายที่จะควบคุมการขยายตัวของ ปัญหาการแพร่ระบาดให้ได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยการผนึกกำลังและความร่วมมือจากทุกส่วนใน สังคม รวมทั้งกำหนดให้ภารกิจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายนี้เป็นภารกิจ สำคัญของทุกส่วนราชการ ที่จะต้องระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์โดยเร็ว นั้น เพื่อให้นโยบายการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดบรรลุผล ตามเป้าหมายเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานราชการที่มีศักยภาพและใกล้ชิด กับประชาชนในท้องถิ่น จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือนโยบายดังกล่าวโดยให้มีการจัด ทำแผนงาน โครงการและสนับสนุนงบประมาณเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะการพัฒนาเยาวชนให้มากขึ้น เช่น การจัดทำสนามกีฬา ลานกีฬา การซื้ออุปกรณ์การ กีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา ฯลฯ นอกจากนี้ควรให้การสนับสนุนด้วยการบำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยการใช้วิธีชุมชนบำบัดด้วย

กรมการปกครอง (2542 : 1 - 2) ได้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่สภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล ประจำปี 2542 โดยจัดสรรตามตัวแปรและจำนวนประชากร ขนาดพื้นที่ จำนวนหมู่บ้านและรายได้ ของแต่ละแห่ง โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำเงินอุดหนุนไปใช้จ่าย ในเรื่องต่างๆดังนี้ คือรายจ่ายเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่นการก่อสร้างหรือซ่อมแซมถนน สะพาน ไฟฟ้า ประปา ฝ่ายกั้นน้ำ ขุดลอกคลอง ,รายจ่ายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

การฝึกฝนอาชีพ หรือการส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร เช่นการจัดทำลานค้าชุมชน ตลาดนัดผลผลิตทางการเกษตร จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์สำหรับฝึกฝนอาชีพและรายจ่ายเพื่อการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม เช่นการป้องกันยาเสพติด การส่งเสริมการศึกษา การส่งเสริมการกีฬา การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ กิจกรรมเกี่ยวกับการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยการจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควรนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถดำเนินการได้ในเรื่องสนับสนุนโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ การจัดผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงเรียน การให้เงินอุดหนุนกับโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ การตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดและการใช้จ่ายเงินอุดหนุน จากรัฐบาลเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรในท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537แล้ว ปรากฏว่ายังไม่ได้มีผู้ทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนั้นจึงต้องศึกษางานวิจัยที่มีผลงานในลักษณะใกล้เคียงกันมาเป็นเครื่องชี้้นำในการสนับสนุนการวิจัยดังนี้

จารุทธิ์ สูดาวงษ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชนบทศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอมะนัง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการพัฒนาชนบทมากในด้าน สิ่งแวดล้อม ด้านการเมือง การปกครอง และด้านสังคมและวัฒนธรรม และมีบทบาทน้อยในด้านเศรษฐกิจ และพบว่า สถานภาพการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชนบท

กฤษฎา ชุ่มชื่นดี (2542 : 69) ได้ศึกษาการหาความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีพบว่า ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบัวทองส่วนมากจะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และสมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังมีการศึกษา อยู่ในระดับต่ำ คือระดับประถมศึกษาเท่านั้น ซึ่งถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต รัฐจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ชุมชนที่ห่างไกล และส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ภายในชุมชนเองให้มากที่สุด และยังพบอีกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบัวทองมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษาที่ออกมาแสดงให้เห็นถึงความไม่พร้อมและไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ทราบในเรื่องโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีประสิทธิภาพและประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ควร

สถาบันดำรงราชานุภาพ (2539 : 30) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง"ศักยภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาและอุปสรรค" ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในองค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาในส่วน ของ บทบาท ของผู้หญิงในที่ประชุมมีน้อย .การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมยังไม่กล้าแสดงออก .การทำงานไม่ทัน งบประมาณและการจัดสรรยังไม่เป็นธรรมเท่าที่ควร ตลอดจนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ขาดความสามัคคี การประสานงานในการทำงาน

สะมะแอ มะแซ (2541 : 72) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล:ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ในด้านความเข้าใจในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่การศึกษาระดับต่ำ เมื่อได้เป็นคณะกรรมการบริหารแล้ว ไม่สามารถที่จะศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระเบียบในการปฏิบัติงานของการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ทำให้ไม่เข้าใจวิธีการบริหารงานต้องอาศัยข้าราชการหรือพนักงานแนะนำจะมีความรู้บ้าง เฉพาะเท่าที่ได้รับการอบรมหรือจากคำชี้แจงของข้าราชการ สำหรับกรรมการบริหารที่เป็น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเคยผ่านงานของราชการมาแล้ว พอจะเข้าใจในวิธีการบริหารงานบ้าง หรือเข้าใจบ้างแต่ไม่ชัดเจน จึงไม่กล้าที่จะบริหารงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด สำหรับในส่วนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า กิจกรรมหรือโครงการส่วนใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการประเภทโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้าง ถนน ซ่อมถนน สร้างคูน้ำ สร้างศาลา อาคาร เอนกประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทอาคารเอนกประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างขึ้น

มา โดยไม่มีเป้าหมายแน่ชัดว่าเพื่อวัตถุประสงค์อะไร เท่าที่พบปล่อยว่างยังไม่ได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องจากโครงการดังกล่าว สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่จะสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาตนเอง เช่น ฝึกอาชีพ ส่งเสริมอาชีพเดิมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น นั้น ในการศึกษาครั้งนี้ไม่พบ

วรรณวิไล วรวิภิมชิต (2540 :117) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในภาคกลาง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัยสูงสุด รองลงมาคือการศึกษาสายอาชีพ ส่วนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้จะต่ำสุด เนื่องจากกิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัยจะเป็นไปตามธรรมชาติสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน และเป็นกิจกรรมที่มีมาเป็นระยะเวลายาวนาน การจัดกิจกรรมไม่มีระบบที่ยั่งยืน กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีส่วนร่วมสูงสุด สำหรับศูนย์การเรียนรู้เป็นกิจกรรมใหม่ ขั้นตอนการดำเนินงานมีมากกว่า ต้องมีองค์ประกอบในการจัดตั้ง เช่น สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ ซึ่งต้องมีการจัดเตรียม เป็นผลให้กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่ำสุด

นันทภพ เอื้ออารี (2539 : 89 -111) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า

ในด้านความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่

- อายุ คณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40ปี ระบุว่ามีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่และคณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 41-50ปีและที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 33.3 เท่ากัน จึงแสดงให้เห็นว่า อายุของคณะกรรมการบริหารไม่ได้เป็นปัจจัยในการที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แต่ประการใด

- ระดับการศึกษา คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่มากที่สุด คือร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 33.3

ในด้านการติดตามประเมินผลและการดำเนินงานตามแผนงาน

- อายุคณะกรรมการบริหารที่มีอายุต่างกันมีการติดตามประเมินผล และการดำเนินงานตามแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ คณะกรรมการบริหารที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีการติดตามและการดำเนินงานตามแผนงานมากที่สุด ร้อยละ 40.7 รองลงมาได้แก่ คณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 37.0 และคณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี ร้อยละ 22.2 จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการบริหารที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปจะมีการติดตามประเมินผลและการดำเนินงานตามแผนมากที่สุดเนื่องจาก คณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้ที่มีการประสบการณ์และมีอิทธิพลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้ประสานประโยชน์ให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งได้แก่ กำนัน

- ระดับการศึกษาคณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาต่างกัน มีการติดตามประเมินผล และการดำเนินการตามแผนงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาจะมีการติดตามประเมินผลและการดำเนินการตามแผนงานมากที่สุด ร้อยละ 74.1 รองลงมาได้แก่ คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 18.5 และอาชีวศึกษาร้อยละ 7.4 ซึ่งมีการติดตามประเมินผลและการดำเนินการตามแผนน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการบริหารที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีการติดตามประเมินผลและการดำเนินงานตามแผนมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความสนใจ และติดตามการดำเนินงานอย่างจริงจัง ซึ่งได้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ในด้านการดำเนินงานและ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

- อายุคณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เห็นว่าวิธีการดำเนินงานและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มีผลต่อการดำเนินงานมากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ คณะกรรมการบริหารที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหารที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 25.0 จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการบริหารที่อยู่ในวัยกลางคน มีความคิดเห็นว่า วิธีการดำเนินงานและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มีผลต่อความสามารถในการดำเนินงานมากที่สุด เพราะบุคคลในวัยนี้ต้องการที่มีการเปลี่ยนแปลงให้วิธีการดำเนินงานที่ถูกต้องรวดเร็วเป็นระบบ รวมทั้งต้องการให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการดำเนินงานให้มากขึ้นกว่าเท่าที่เป็นอยู่

- ระดับการศึกษา ของคณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับไม่เท่าเทียมกัน มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการดำเนินงานและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการดำเนินงานและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ร้อยละ 62.5 รองลงมาได้

แก่คณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 37.5 และคณะกรรมการบริหารที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 0 จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาน้อยจะให้ความสำคัญต่อวิธีการดำเนินงานและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อที่จะได้นำความรู้มาใช้ในการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จ

น้ำทิพย์ ประทุมเวียง (2541 : 68 - 70) ได้ศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นตามทัศนะของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า

บทบาทด้านสังคมและวัฒนธรรม

บทบาทด้านสังคมและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ย 3.09 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกออกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น การจัดกิจกรรมประเพณีเข้าพรรษา งานวันสงกรานต์ ค่าเฉลี่ย 3.52 รองลงมาคือ ส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่น เช่น การรณรงค์การเข้าศึกษาต่อทั้งในและนอกระบบโรงเรียนค่าเฉลี่ย 3.15 และน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมการพัฒนาของผู้สูงอายุ เช่น การจัดกิจกรรมให้ประชาชนได้เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ฯลฯ ค่าเฉลี่ย 2.85

บทบาทด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

บทบาทด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ย 3.28 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกออกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านส่งเสริมให้มีการบำรุงรักษาถนน ค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือ จัดให้มีน้ำใช้ในท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 3.56 และน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมให้มีสถานการกีฬาและที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะในท้องถิ่นค่าเฉลี่ย 2.80

บทบาทด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

บทบาทด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อมีค่าเฉลี่ย 3.05 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกออกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเมื่อมีกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและระงับโรคติดต่อในท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 3.14 รองลงมาคือ แก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนติดยาเสพติดและสารระเหย ค่าเฉลี่ย 3.06 และน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมด้านการรักษาสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 2.95

บทบาทด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

บทบาทด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ย 2.99 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเมื่อแยกออกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านทำหน้าที่เป็นตัวแทนของชุมชนเมื่อจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือหรือร่วมมือในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นกับหน่วยงานต่าง ๆ ค่า

เฉลี่ย 3.20 รองลงมาคือ ทำการป้องกันสาธารณภัยต่างๆ เช่น ภัยน้ำท่วมภัยแล้ง ฯลฯ ค่าเฉลี่ย 2.96 และน้อยที่สุดคือทำการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยธรรมชาติตามความจำเป็น ค่าเฉลี่ย 2.83

บทบาทด้านสังคม

บทบาทด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสะอาดด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งสาธารณะในวันสำคัญ ค่าเฉลี่ย 3.16 รองลงมาคือ รณรงค์ให้มีการปลูกต้นไม้ในท้องถิ่นในวันสำคัญ ค่าเฉลี่ย 3.10 และน้อยที่สุดคือ รณรงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 2.77

งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์คาทาร์ (ภาคภูมิ โกชนกุล.2541:44;อ้างอิงมาจาก Aktra.1977:26) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทในประเทศกำลังพัฒนา พบว่า สาเหตุที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของความล้มเหลวของโครงการพัฒนาชนบทในประเทศกำลังพัฒนา คือ ประชาชนในชนบทไม่ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท จึงทำให้ขาดความสำนึกในการเป็นเจ้าของโครงการ และยังผลให้เกิดปัญหาขาดการบำรุงรักษาหลังจากโครงการเสร็จสิ้นแล้ว

บราวน์ (วรรณวิไล วรวิเศษิต.2540:52;อ้างอิงมาจาก Brown.1953:591) ได้ศึกษาลักษณะของบุคคลที่มีส่วนร่วมในการจัดองค์การของรัฐ พบว่า ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมอย่างแข็งขันและไม่แข็งขัน มักมีฐานะแตกต่างกันออกไป ตามมโนภาพสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเขา เช่น ประเพณี การรวมตัว แนวความคิด ที่ถูกคาดหวังให้เข้าร่วมกิจกรรมบางอย่าง บุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมสูง คือ มีการศึกษา อาชีพ และรายได้ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมอย่างแข็งขันมากกว่าคนที่มีความรู้ทางสังคมต่ำ

สรุปได้ว่างานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับตัวแปร อายุและการศึกษาของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีทั้งแตกต่างและไม่แตกต่างกัน แสดงว่าตัวแปรทั้งสองย่อมมีผลต่อการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

บทนี้กล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ทั้ง 13 แห่งจำนวน 198 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางอัตราส่วนของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970:608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 137 คน แล้วใช้วิธี สุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปร ระดับการศึกษาและระดับอายุ แล้ว ใช้วิธีจับฉลากดัง แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร ระดับวุฒิการศึกษาและระดับอายุ

ที่	ตัวแปรที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	วุฒิการศึกษา		
	1.1 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	120	83
	1.2 ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	78	54
	รวม	198	137
2.	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 40 ปี	119	82
	2.2 ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	79	55
	รวม	198	137

จากตาราง 1 ผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตาม วุฒิการศึกษาและ อายุ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จากประชากร จำนวน 198 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 137 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตาม วุฒิการศึกษาของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต วุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 83 คน วุฒิการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป จำนวน 54 คน จำแนกตาม ระดับอายุ ต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 82 คน ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากเอกสารและงานวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check-list) เพื่อต้องการทราบตัวแปรอิสระ ได้แก่ วุฒิการศึกษาและระดับอายุของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตซึ่งครอบคลุม 9 งาน แบบสอบถามดังกล่าวมีจำนวน 95 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ระดับมาก
- 3 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ระดับน้อยที่สุด

วิธีสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหน้าที่ แล้วพิจารณาสร้างเป็นคำถามขึ้น ตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 67 ภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่3) พ.ศ.2542 (กรมการปกครอง.2542:18-19)
2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิสามท่าน คือ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิพานิชย์, นาย ปัญญา กิตติคุณ, นาย วิโรจน์ ปรีชาพันธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะครั้งสุดท้าย ไปทดลองใช้ (try – out) กับประชากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 30 คน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลวิจิตรและองค์การบริหารส่วนตำบลคลอง ที่มีวุฒิการศึกษา อายุ และกรอบการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกัน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น .9742 โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient)

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์สำหรับการใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ทักษิณ ถึง ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตเพื่อขอความร่วมมือในการให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถาม
2. ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยไปยังผู้ตอบแบบสอบถาม และเก็บกลับตามเวลาที่กำหนด
3. ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม แยกเป็นหมวดหมู่ตามตัวแปรที่ศึกษา

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด แล้วดำเนินการกระทำกับข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ นำมาจัดหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปรแล้วหาค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ เพื่อนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตเป็นรายชื่อและเป็นรายองค์ประกอบ เพื่อทราบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินความคิดเห็นของ เบสต์ (Best,1977:174) ดังนี้

3.6668 - 5.000 หมายถึงว่า ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก

2.3334 - 3.6667 หมายถึงว่า ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.0000 - 2.3333 หมายถึงว่า ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับ น้อย

4.ทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าสถิติ ที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของตัวแปร ระดับการศึกษาและ ระดับอายุ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows (statistical package for the social science/for windows) เพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. ค่าร้อยละ (percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (alpha coefficient)
5. ค่า t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้กล่าวถึง สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size)

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-distribution)

P แทน ความน่าจะเป็น (probability)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร วุฒิการศึกษาและ อายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร วุฒิการศึกษาและอายุ

ตาราง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	ส่งไป	รับคืน	ร้อยละ	ฉบับสมบูรณ์	ร้อยละ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต	137	137	100	137	100
รวม	137	137	100	137	100

จากตาราง 2 แสดงว่า จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 137 ชุด ได้รับคืน 137 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 137 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 3 สถานภาพและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดภูเก็ต ตาม ตัวแปร วุฒิการศึกษาและ อายุ

ตัวแปร	จำนวน	
	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
วุฒិการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	83	60.58
ตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	54	39.42
รวม	137	100
อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	82	59.85
ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	55	40.15
รวม	137	100

จากตาราง 3 แสดงว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 60.58 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีวุฒิการศึกษาดั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.42 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.85 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.15

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก	2.9380	.7203	ปานกลาง
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	3.1723	.9562	ปานกลาง
3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.1328	.7685	ปานกลาง
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2.9489	.7140	ปานกลาง
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	2.9601	.6330	ปานกลาง
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	3.0785	.6685	ปานกลาง
7. คุ้มครอง ดูแล และ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.8139	.8699	ปานกลาง
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	2.6898	.8513	ปานกลาง
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความ จำเป็นและสมควร	2.9684	.7550	ปานกลาง
รวม	2.9670	.6182	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ดูรายละเอียดรายข้อ ในภาคผนวก ค ตาราง 9)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรรุณการศึกษา

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	วุฒิการศึกษา				ระดับ ความคิดเห็น
		ต่ำกว่ามัธยม ศึกษาตอนปลาย N = 83		ตั้งแต่มัธยม ศึกษาตอน ปลายขึ้นไป N = 54		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก	2.8666	.7847	3.0476	.5989	ปานกลาง
2.	รักษาความสะอาดของถนน ทาง น้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล	3.1831	1.0615	3.1556	.7760	ปานกลาง
3.	ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.1301	.7850	3.1370	.7497	ปานกลาง
4.	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2.9839	.7230	2.8951	.7032	ปานกลาง
5.	ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	2.9787	.6663	2.9316	.5831	ปานกลาง
6.	ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	3.0863	.7193	3.0664	.5882	ปานกลาง
7.	คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.7952	.9497	2.8426	.7381	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	วุฒิการศึกษา				ระดับ ความคิดเห็น
		ต่ำกว่ามัธยม ศึกษาตอนปลาย N = 83		ตั้งแต่มัธยม ศึกษาตอน ปลายขึ้นไป N = 54		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	2.7410	.8096	2.6111	.9139	ปานกลาง
9.	ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร	2.9652	.7568	2.9733	.7594	ปานกลาง
	รวม	2.9700	.6717	2.9622	.5314	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรอายุ

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	อายุ				ระดับ ความคิดเห็น
		ต่ำกว่า 40 ปี N = 82		ตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป N = 55		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก	2.8371	.6255	3.0883	.8256	ปานกลาง
2.	รักษาความสะอาดของถนน ทาง น้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล	3.0317	.8844	3.3818	1.0269	ปานกลาง
3.	ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.0876	.7416	3.2600	.7969	ปานกลาง
4.	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2.8171	.6821	3.1455	.7213	ปานกลาง
5.	ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	2.8752	.5398	3.0867	.7381	ปานกลาง
6.	ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	2.9441	.6306	3.2788	.6788	ปานกลาง
7.	คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.5866	.8213	3.1527	.8357	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	อายุ				ระดับ ความคิดเห็น
		ต่ำกว่า 40 ปี N = 82		ตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป N = 55		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	2.4771	.8001	3.0068	.8331	ปานกลาง
9.	ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตาม ความจำเป็นและสมควร	2.8699	.7505	3.1152	.7444	ปานกลาง
	รวม	2.8318	.5393	3.1684	.6761	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร อายุ โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา และอายุ

ตาราง 7 แสดงผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร วุฒิการศึกษา

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย		ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.	จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก	2.8666	.7847	3.0476	.5989	-1.5265	.1293
2.	รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	3.1831	1.0615	3.1556	.7760	.1754	.8611
3.	ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.1301	.7850	3.1370	.7497	-.0513	.9592
4.	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2.9839	.7230	2.8951	.7032	.7107	.4785
5.	ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	2.9787	.6663	2.9316	.5831	.4239	.6723
6.	ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนผู้สูงอายุ และผู้พิการ	3.0863	.7193	3.0664	.5882	.1778	.8592
7.	คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.7952	.9497	2.8426	.7381	-.3275	.7438

ตาราง 7 (ต่อ)

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย		ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
8.	บำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	2.7410	.8096	2.6111	.9139	.8717	.3849
9.	ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร	2.9652	.7568	2.9733	.7594	-.0608	.9516
	รวม	2.9700	.6717	2.9622	.5314	.0753	.9401

จากตาราง 7 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร วุฒิกการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร อายุ

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.	จัดให้มีและบำรุงรักษา ทางน้ำและทางบก	2.8371	.6255	3.0883	.8256	-1.9175	.0582
2.	รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่ สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	3.0317	.8844	3.3818	1.0269	-2.1280	.0352*
3.	ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.0876	.7416	3.2600	.7969	-1.5950	.1130
4.	ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	2.8171	.6821	3.1455	.7213	-2.6991	.0078**
5.	ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	2.8752	.5398	3.0867	.7381	-1.8228	.0716
6.	ส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชนผู้สูงอายุ และผู้พิการ	2.9441	.6306	3.2788	.6788	-2.9530	.0037**
7.	คุ้มครอง ดูแล และบำรุง รักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	2.5866	.8213	3.1527	.8357	-3.9273	.0010**
8.	บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	2.4771	.8001	3.0068	.8331	-3.7361	.0030**

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
9.	ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร	2.8699	.7505	3.1152	.7444	-1.8809	.0621
	รวม	2.8318	.53963	3.1684	.6761	-3.0911	.0026**

* $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

จากตาราง 8 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร อายุ โดยภาพรวมและด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและด้านคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี สำหรับในด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่าความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะ สำหรับการวิจัยค้นคว้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา และ อายุ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตในปีงบประมาณ 2542 จำนวน 137 คนตามตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากประชากร 198 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรวุฒิการศึกษาและอายุ และสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (table of random numbers)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษาและอายุ โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check - list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับคือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ซึ่งกำหนดค่าคะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ ประกอบด้วยคำถาม 95 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไข และได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาม ท่านคือ นาย วงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พานิช นาย ปัญญา กิตติคุณ และนาย วิโรจน์ ปรีชาพันธ์ ได้ ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรง แล้วนำไปทดลองใช้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดภูเก็ต ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9742 ซึ่งจัดว่าเป็นค่าความเชื่อมั่น ที่สูงและเชื่อถือได้ จึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เสนอต่อประธานกรรมการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ทั้ง 13 องค์การบริหารส่วน ตำบล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกสภาองค์ การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 13 แห่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งรวบรวมแบบสอบ ถามส่งกลับคืนผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 137 ชุด ได้รับคืนมาครบทั้ง 137 ชุด (ร้อยละ 100) เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วสามารถนำมาวิเคราะห์ ข้อมูล ได้จำนวน 137 ชุด (ร้อยละ 100)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมา
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

2.1 หาค่าร้อยละ (percentage) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัว แปรคุณการศึกษาและ อายุ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

2.2 หาค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ของเบสต์ (Best. 1977 : 174) เพื่อทราบระดับระดับ ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

2.3 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ค่าที (t - test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่า เฉลี่ยระดับของความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรคุณการศึกษาและอายุ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตใน 9 งานคือ

จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (กรมการปกครอง.2542:18-19)ปรากฏผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมและด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และด้านคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี

อภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้ มีประเด็นนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประเทือง แผนทัด (2541 : 64) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุจิตต์ศักดิ์ หนูสีหา (2542 : 98) ที่ศึกษาความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา บริการสังคมและ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นุจริย์ บุรณากาญจน์ (2541 : 67) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.ศธ.) เขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.ศธ.) เขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับที่พึงประสงค์มาก

ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานที่เพิ่งได้รับการประกาศแต่งตั้งขึ้นมาปกครองท้องถิ่นใหม่ (ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2538) ยัง ปฏิบัติงานได้ไม่นาน จึงยังไม่ได้เป็นช่วงของการเห็นผลของการทำงาน อีกประการหนึ่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตยังไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อประชาชนในท้องถิ่นและไม่สามารถไม่สนองตอบความต้องการด้านต่าง ๆ ต่อท้องถิ่นได้อย่างเพียงพออีกด้วย ก็อาจเป็นไปได้ ทำให้ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จึงออกมาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตต่อการนำไปปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ ตามที่ได้กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งหากปฏิบัติได้

ก็จะทำให้ผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏออกมาสามารถที่จะสนองต่อความต้องการของประชาชน อยู่ในระดับดี และก็เป็น การตอบสนองต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยในการที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นโดยตรงต่อไป

2. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง งานวิจัยของ เสริมปัญญา เทียมวัน (2534 : 131) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการและกิจกรรมการศึกษาของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามทัศนะของศึกษานิเทศก์อำเภอ นักวิชาการ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6 พบว่า ศึกษานิเทศก์อำเภอ นักวิชาการศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา ของศึกษานิเทศก์อำเภอ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญสิทธิ์ สหรั้งษ์ (2529 : 99) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานของศึกษานิเทศก์อำเภอในภาคใต้ พบว่า ศึกษานิเทศก์อำเภอในภาคใต้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการบริหารงาน ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดวงจิต แก้วอุบล (2538 : 75) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏระดับประถมศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สาธิตสถาบันราชภัฏระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชินวรรณ บุญเกียรติ (2530 : 153) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครู อาจารย์ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกัน และและ ไม่สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ วิโรจน์ สังข์มี (2531 : 118) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานบริหารที่เป็นจริงและที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า ครู อาจารย์ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานที่เป็นจริง ของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน

ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่า มีการบูรณาการทางการสื่อสารและเทคโนโลยีรวมทั้งความช่วยเหลือทางด้าน เอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำส่งให้สมาชิกได้รับทราบ ทำให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้หาความรู้ด้วยตัวเองได้ จึงเป็นเหตุของการลดความแตกต่างของระดับความรู้และส่งผลให้ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน เกิดความรู้ความเข้าใจและ

ทักษะในการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน ดังที่ สมมาตร แก้วลาย (2528 : 97) กล่าวไว้ว่า สิ่งแวดล้อมเดียวกัน ทำให้ปรับตัวเข้าหากันและมีแนวทัศนคติที่ใกล้เคียงกัน ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จึงไม่แตกต่างกัน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์ ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่องโดยการส่งเสริมให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเรียนรู้การปฏิบัติงานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดไป

3. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลาวัลย์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2541:54) ที่ศึกษา ความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อพฤติกรรมของผู้บริหารและของเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนและของเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรณวิไล วรวิโมษิต (2540:117) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในภาคกลาง พบว่า คณะกรรมการบริหารที่มีอายุต่างกันมีการติดตามประเมินผลและการดำเนินงานตามแผน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระชัย เสมากักดี(1987:บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา จังหวัดภูเก็ต พบว่าไม่มีความแตกต่างในเรื่องอายุในการแสดงออกถึงความพึงพอใจในการทำงาน

ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า โดยภาพรวมและด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านบำรุงรักษาศิลปะ

จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และด้านคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีอายุ ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีความตั้งใจที่จะนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์มาใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นผู้สูงด้วยวัยวุฒิ เป็นวัยทำงานและเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาความสำเร็จในชีวิต ตลอดจนในวัยนี้ จะเป็นวัยที่มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล กล้าคิด กล้าปฏิบัติ และกล้าที่จะตัดสินใจ รวมทั้งทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีมาก จึงทำให้เป็นผู้ที่มีความสุขุมรอบคอบ เป็นวัยที่รู้จักใช้วิจารณ์ญาณ วิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลตั้ง สู่พัฒนาวิสัยทัศน์ (2538 : 19) ที่กล่าวว่า ผู้ใหญ่กลางคนมีการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนและมีศักยภาพ จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกันไป

จึงน่าจะเป็นประโยชน์ ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะนำผู้ที่มีอายุมาก มีความคิดกว้างไกล กล้าคิด กล้าทำ กล้าปฏิบัติ และกล้าที่จะตัดสินใจ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาอย่างยาวนาน มาเป็นผู้ร่วมในการให้คำปรึกษาต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนอาจจะเป็นผู้ร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ และแนวทางการปฏิบัติงานแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงานและสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อเป็นที่พึ่งและร่วมมือแก้ไขปัญหามาตรับกับความต้องการของท้องถิ่น
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในจังหวัดภูเก็ตควรนำข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปปรับปรุงในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุกส่วนงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานต่อไป

4. ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ควรนำเสนอหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย เพื่อหน่วยงานเหล่านั้นจะได้นำผลการศึกษานี้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาองค์กรในระดับนี้ให้พัฒนายิ่งขึ้นไปด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตตามตัวแปร เพศ

2. ควรมีการศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤษฎา ชุ่มชื่นดี. การหาความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบัวทอง

จังหวัดนนทบุรี, ภาคนิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, 2542.

การปกครอง.กรม.เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการปกครองท้องถิ่น.กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง,2542.

———.กรม.กฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ องค์การบริหารส่วน ตำบล (รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542).กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง,2542.

———.กรม.คู่มือพนักงานส่วนตำบล.กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง,2539.

———.กรม.คู่มือการฝึกอบรมประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2540.กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง,2540.

———.กรม.ที่ มท.0318/ว260 เรื่อง การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ปีงบประมาณ 2542.ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542.

———.กรม.ด่วนมาก ที่ มท.0318/2403 เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี.ลงวันที่ 24 กันยายน 2542.

———.กรม.คู่มือวิทยากรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดและอำเภอ.กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง,ม.ป.ป.

———.กรม.คู่มือปฏิบัติงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2539.กรุงเทพฯ:กรมการปกครอง, 2539.

การพัฒนาชุมชน.กรม.คู่มือการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะ ผู้นำเยาวชนตำบลระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาเยาวชน กรมการพัฒนาชุมชน,2539.

การศาสนา.กรม.รายงานการศาสนาประจำปี 2540.กรุงเทพฯ:กรมการศาสนา,2540.

การศึกษานอกโรงเรียน.กรม.สรุปผลการสัมมนาคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ:กรมการศึกษานอกโรงเรียน,2540.

โฆษิต ปันเปี่ยมรัชฎ์. การพัฒนาประเทศไทยแนวคิดและทิศทาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดอก
เบี๋ย, 2536.

จารุทรรค์ สูดวงค์. บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชนบท:
ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอมือง จังหวัด อุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์. พัฒนบริหารศาสตร์
มหาบัณฑิต สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.

เฉลิมเกียรติ แจ่มจรรยาและคณะ. คู่มือ(เล่ม1)พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535. กรุงเทพฯ:
ม.ป.ท.ม.ป.ป.

ฉันทนา ลิ้มนิรันดร์กุล. การแยกประเภทขยะมูลฝอย", อนามัยและสิ่งแวดล้อม. 1(1):46;1
เมษายน – มิถุนายน 2540.

ชินวรณ์ บุญเกียรติ. การปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการ
ประถม ศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินิพนธ์ กศม.

สงขลา : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, 2530. อัดสำเนา

ชาชีวัฒน์ ศรีแก้ว. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล และความรู้เกี่ยวกับ
การบริหารราชการแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา, 2538.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ: พิมพ์เนศ พรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์, 2539.

———. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.

ชำนาญ ยุวบูรณ์. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจการปกครอง ของกฎหมายไทย.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2503.

ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.

ชาติชาย ณ. เชียงใหม่ . เอกสารการสอนประกอบการสอนวิชารัฐประศาสนศาสตร์ 326:

นโยบายและการพัฒนาชนบทไทย. ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: มปท, 2527.

ณัฐพล ชันธไชย. แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาประเทศและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์, 2522

ดวงจิต แก้วอุบล. การศึกษาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนสวัสดิสถานราชภัฏระดับประถม
ศึกษา. ปรินิพนธ์ กศม. สงขลา: เสนอด้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ภาคใต้, 2538. อัดสำเนา.

ดำรงราชานุภาพ,สถาบัน.รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน

ตำบล.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น,2539.

ดำรง ลัทธพิพัฒน์. การพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ทฤษฎีและแนวคิดในการบริหารประเทศ.

กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,2515.

ดำรง สุนทรศารทูล. "การพัฒนาชนบทในสายตาของนักปกครอง" นิตยสารเทศาภิบาล :

มีนาคม,2522.

ธวัชชัย สันติวงศ์.องค์การและการบริหาร.พิมพ์ครั้งที่4.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.,2523.

ธวัช มกรพงศ์.ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบทไทย:แนวคิดและทิศทาง.กรุงเทพฯ:

ไทยวัฒนาพานิช,2537.

นุจรีย์ บุรณากาญจน์.การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในคณะทำงาน

สนับสนุน การปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล(คปต.ศอ) เขตอำเภอเมือง

จังหวัดสมุทรสาคร.สารนิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร,2541.อัดสำเนา

นันทภพ เอื้ออารี.ความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล.วิทยานิพนธ์:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2539.

น้ำทิพย์ ประทุมเวียง. บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นตามทัศนะของ

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและข้าราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง:ศึกษาเฉพาะกรณี

อำเภอสำโรงจังหวัดอุบลราชธานี.วิทยานิพนธ์:สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

,2541.

นิตยสารท้องถิ่น.39(6):26; มิถุนายน 2542.

นิตยสารท้องถิ่น.39(5):14-17;พฤษภาคม 2542

บุญสิทธิ์ สหสังรังสี.การศึกษาปัญหาการบริหารงานของศึกษาธิการอำเภอในภาคใต้.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.2539

บริหารส่วนตำบล.องค์การ.แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลวิจิต:องค์การบริหารส่วน

ตำบล วิจิต,2540.

—————.องค์การ.แผนพัฒนา ตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลวังฆา:องค์การบริหารส่วนตำบล

วังฆา.2540.

- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง: องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลราไวย์: องค์การบริหารส่วนตำบลราไวย์, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลกระรน: องค์การบริหารส่วนตำบลกระรน, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลกมลา: องค์การบริหารส่วนตำบลกมลา, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี: องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุนทร: องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุนทร, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล: องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว: องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร: องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร, 2540.
- . องค์การ. แผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลป่าคลอก: องค์การบริหารส่วนตำบลป่าคลอก, 2540.
- ประเทือง. แผนทัศนคติความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- ประยัด. หนังสือทงคำ และอนันต์ เกตุวงศ์ รายงานการวิจัยเรื่องสมรรถนะของการปกครองท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น : บทบาทของเทศบาล และสุขาภิบาล. 2524.

ประธาน ฤทธิศึกษากร."การใช้ระบบกรรมการในการบริหาร" วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ 6(7) :
กรกฎาคม 2535.

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี,สำนัก.นโยบายและแผนงานสตรีระยะยาว(พ.ศ.2535-2544).กรุงเทพฯ:
สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี,2537.

ประชาสงเคราะห์,กรม.พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534.กรุงเทพฯ:สำนัก
งานคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์,2534.

_____.กรม.มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ.กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะ
กรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์,ม.ป.ป.

ปลัดกระทรวงมหาดไทย,สำนักงาน.คู่มือประกอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.กรุงเทพฯ:สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย,ม.ป.ป.

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข,สำนักงาน.สถานภาพและความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
และสถานีนามัยในการดำเนินงานพัฒนาสาธารณสุข.กรุงเทพฯ:สำนักงานปลัด
กระทรวงสาธารณสุข,2539.

พัฒน์ สุจันต์และคณะ.การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำหรับประเทศไทย.กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช,2524.

ภาคภูมิ โภชนกุล.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน
ตำบล:ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา .

ภาคนิพนธ์.พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต:สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,2541

ภูเก็ต,จังหวัด.ที่ ภก.0015.2/8546 เรื่อง การรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบ
ร้อยของเมืองและชุมชน.ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2539.

_____.จังหวัด.ที่ ภก. 00172/6657 เรื่อง แนวทางการดำเนินงาน ตามนโยบาย พัฒนา
เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง.ลงวันที่ 24 เมษายน 2541

มหาดไทย,กระทรวง 0313.2/ว3716 เรื่อง นโยบายการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
ติด. ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2541.

_____.กระทรวง.ที่ มท.0313.4/ว3026 เรื่อง การสนับสนุนการดำเนินกิจการ อปพร.
ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2542.

- _____ . กระทรวง.ที่ มท.031202/2483 เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.ลงวันที่ 6 กันยายน 2542.
- _____ . กระทรวง.ด่วนที่สุด ที่ มท.0318/ว2748 เรื่อง การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงิน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล.ลง วันที่ 28 สิงหาคม 2540.
- แม่บ้านสาธารณสุข,สมาคม.คู่มือการดำเนินงานโครงการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ.กรุงเทพฯ:สมาคมแม่บ้านสาธารณสุข,ม.ป.ป.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี.เอกสารการสอนภาควิชาการพัฒนาชนบท หน่วยที่ 8-15 สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.ม.ป.ป.
- ราชภัฏภูเก็ต.สถาบัน.ยุทธศาสตร์ อบต. เอกสารประกอบการสัมมนา:การพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.ภูเก็ต:สถาบันราชภัฏภูเก็ต,2539.
- ราชการส่วนตำบล,กอง.คู่มือการฝึกอบรมเพิ่มพูนประสิทธิภาพประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล.กรุงเทพฯ:กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง,2539.
- เร่งรัดพัฒนาชนบท,สำนักงาน.หลักสูตรการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรองรับการถ่ายโอนกิจกรรม.ภูเก็ต:สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท,2542
- ลาวัลย์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. การศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อพฤติกรรมของผู้บริหาร โรงเรียนและของเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช..ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :มหาวิทยาลัยทักษิณ 2541.อัดสำเนา.
- ลิขิต ธีระเวคิน. การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2535.
- วิระชัย เสมามักดี. การศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของครูประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต.ม.ป.ท. 2530.
- วิโรจน์ สมมี. การปฏิบัติงานบริหารที่เป็นจริงและที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.2531.อัดสำเนา.

วิญญู อังคนารักษ์. แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
2519.

วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. การปกครองท้องถิ่น(ตอนที่1)องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลการเมืองการ
ปกครอง. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.2535.

วรรณวิไล วรวิไล. การศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง.วิทยานิพนธ์:จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2540.

ศึกษาธิการ,กระทรวง. การสัมมนาเพื่อจัดทำแผนศาสนาและการวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : กระทรวง
ศึกษาธิการ,2538.

ศิลปากร,กรม. ระบบการบริหารการจัดการวัฒนธรรม ฉบับแก้ไขปรับปรุง 2540. กรุงเทพฯ: สำนัก
งานโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ กรมศิลปากร,2540.

ศึกษาธิการ,สำนักงาน. สภาวัฒนธรรม อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต.ภูเก็ต:สำนักงานศึกษาธิการ
อำเภอกะทู้,ม.ป.ป.

สมมาตร แก้วลาย. การบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดตรัง.ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม.สงขลา:มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒสงขลา,2528.อัดสำเนา.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร์,2538.

สุจิตศักดิ์ นูสีหา. ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา
บริการสังคม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.ปริญญาานิพนธ์.
กศ.ม.สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา,2542.อัดสำเนา.

เสริมปัญญา เทียมวัน. การบริหารงานวิชาการและกิจกรรมการศึกษาของศึกษาธิการอำเภอ
ตามทัศนะของศึกษาธิการอำเภอ นักวิชาการ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา 6.ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร,2542.อัดสำเนา.

สุริยะ สมิทธิ์และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มี
ต่อการได้รับการบริการสาธารณะทั่วไปจากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา.
สงขลา:ม.ป.ท.2540.

สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.มูลนิธิ. โครงการศึกษารูปแบบและแนวทางส่งเสริมความเข้ม
แข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.2540.

- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,2526.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพฯ : สมหมายการพิมพ์,2525.
- สุกิจ จุลพันธ์. การบริหารบุคคลแผนใหม่.กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์,2537.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. การบริหารการศึกษา(ฉบับปรับปรุง).กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.2523.
- สากุล จริยวิทยานนท์. บทบาทสถาบันอุดมศึกษาส่วนภูมิภาคในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.สำนักวิจัย:สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,2524.
- เสาวคนธ์ สุตสวาท .รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา อาสาพัฒนาชนบทแนวใหม่. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.2529.
- ไสว พรหมมณี. ทวนกระแสความคิดในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : บริษัทบพิชการพิมพ์ จำกัด,2535.
- สุเทพ เชาวลิต. หลักการพัฒนารัฐชน. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา,2524.
- สะมะแอ มะแซ.. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล:ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดปัตตานี. ภาคินพันธ์ พัฒนบัณฑิตบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,2541.
- สาธารณสุข,กระทรง.ที่ สธ .0437.1/1219 เรื่อง ขอความร่วมมือจัดกิจกรรมสัปดาห์รณรงค์ บ้านโรงเรียน ชุมชน วัด และหน่วยงานปลอดลูกน้ำยุงลาย.ลงวันที่ 1 เมษายน 2542.
- ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม,กรม. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโครงการผู้นำ อาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ:กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม,2540.
- หวน พันธุ์พันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,2528.
- อรุณ วัชรธรรมและคณะ. การจัดการภาครัฐและเอกชน. กรุงเทพฯ : เอส แอนด์ จี กราฟฟิค,2540.
- อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,2523.
- อุภาศรี เพชรสว่างและคณะ. "พฤติกรรมและการแยกขยะและกำจัดขยะของประชาชนจังหวัดนนทบุรี" อนามัยและสิ่งแวดล้อม.1(2) : 9; 2 กรกฎาคม – กันยายน 2540.
- อำพล บุตรงษ์และคณะ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.2541.
- Krejcie,Robert.and Daryle W.Morgan."Determining Sample Size For Research." Journal of Education and Psychological Measurement.30:608.1970
- Best,John W.Research in Educational. Ed Englewood Cliffs, New Jersey:Prentice-Hall,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/949

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต(นาย วงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พานิช)

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/950

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอลาขอความอนุเคราะห์

เรียน นายอำเภอเมืองภูเก็ต(นาย ปัญญา กิตติคุณ)

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สราวุธ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/951

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวิเชียร (นาย วิโรจน์ ปรีชาพันธ์)

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากัดดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความ สมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็น อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/952

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลอง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นายเรวัต สมบัติทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สราวุธ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/953

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลราไวย์

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากกติ

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/954

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมามักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สราวุธ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/955

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/956

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปาดลอก

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมามักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอดความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริหารการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/957

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/958

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกลมลา

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/959

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวิชิต

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/960

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลรัชฎา

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมาก็คดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/961

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอลาความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกะรน

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนาน ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/962

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/953

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุนทร

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมามักดี

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยสร

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

(สำเนา)

ที่ ทม 2301/964

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 เมษายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำราเชิงทะเล

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า **นายเรวัต สมบัติทอง** เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ศึกษาความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดภูเก็ต**

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมากกติ

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ ไชยศร

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

กลุ่มงานการบริการการศึกษา

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

ผู้วิจัย

นาย เรวัต สมบัติทอง

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ - สถาบันราชภัฏภูเก็ต

คณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมามักดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาภรณ์ ไชยศรี

ประธานกรรมการ

กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง

ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์
การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

3. คำตอบของแต่ละท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ
ต่อการปฏิบัติงานของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้

เรวัต สมบัติทอง

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตอนที่ 1

ข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ :

กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของท่าน

สำหรับผู้วิจัย

1. ระดับการศึกษา

() 1.1 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ()

() 1.2 ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป ()

2. อายุ

() 2.1 ต่ำกว่า 40 ปี ()

() 2.2 ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ()

ตอนที่ 2

แบบสอบถามตอนนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

คำแนะนำ

โปรดอ่านและพิจารณาข้อความที่แสดงระดับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต แต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
0.	การจัดให้มีถนนและสะพานเพื่อใช้ในการคมนาคม				✓		[]

คำอธิบายตัวอย่าง

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
	<u>จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ</u>						
	<u>และทางบก</u>						
1.	การจัดให้มีการก่อสร้างสะพาน.....						()
2.	การจัดให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีต..						()
3.	การจัดให้มีการก่อสร้างถนนลาดยาง..						()
4.	การจัดให้มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ.....						()
5.	การขุดลอก คู คลอง หนองน้ำ.....						()
6.	การจัดให้มีการก่อสร้างท่อระบายน้ำ..						()
7.	การจัดให้มีการก่อสร้างคูระบายน้ำ....						()
8.	การจัดให้มีการซ่อมแซมคูระบายน้ำ...						()
9.	การจัดให้มีการซ่อมแซมท่อระบายน้ำ..						()
10.	การจัดให้มีการซ่อมแซมถนนลาดยาง..						()
11.	การจัดให้มีการซ่อมแซมถนนคอนกรีต						()
12.	การดูแลไม่ให้รถ บรรทุกน้ำหนักเกิน..						()
13.	การซ่อมแซมถนนโดยการถมหินคลุก..						()
14.	การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน.....						()
	<u>รักษาความสะอาดของถนน ทาง</u>						
	<u>น้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวม</u>						
	<u>ทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล</u>						

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	
		ที่สุด 5	4	กลาง 3	2	ที่สุด 1	
15.	การรักษาความสะอาดของถนนโดย การเก็บขยะบริเวณริมถนน.....						()
16.	การรักษาความสะอาดของถนนโดย การตัดหญ้า.....						()
17.	การรักษาความสะอาดของถนนโดย การฉีดน้ำทำความสะอาด.....						()
18.	การให้ความรู้แก่ประชาชนในการ กำจัดขยะมูลฝอยโดยการแจกแผ่นพับ.....						()
19.	การรักษาความสะอาดคูระบายน้ำโดย การฉีดน้ำทำความสะอาด.....						()
20.	การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่โดย การนำไปเผาในเตาเผา.....						()
21.	การรักษาความสะอาดบริเวณเกาะ กลางถนนโดยการเก็บขยะ.....						()
22.	การเก็บขยะบริเวณชายหาด.....						()
23.	การตัดหญ้าบริเวณสวนสาธารณะ.....						()
24.	การเก็บขยะบริเวณสวนสาธารณะ.....						()
	ป้องกันและระงับโรคติดต่อ						

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
25.	ประชาสัมพันธ์ให้หญิงมีครรภ์มารับ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยัก.....						()
26.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนนำบุตร หลานมารับภูมิคุ้มกันวัคซีนป้องกันโรค โปลิโอ.....						()
27.	ร่วมมือกับปศุสัตว์จังหวัดในการฉีด วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า.....						()
28.	ตั้งงบประมาณในการแก้ไขปัญหาโรค เอดส์.....						()
29.	การจัดทำแผนในการแก้ไขปัญหาโรค เอดส์.....						()
30.	ประสานงานกับสถานีอนามัยในท้อง ถิ่นในการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่ ประชาชน.....						()
31.	ร่วมมือกับสถานีอนามัยในการพ่น หมอกควันตามชุมชนที่เป็นแหล่งเพาะ พันธุ์ยุงลาย.....						()
32.	จัดตั้งงบประมาณในการฝึกอบรม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
33.	ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขใน การออกตรวจร้านอาหาร.....						()
34.	ส่งเสริมให้ประชาชนจัดทำบัตรสุขภาพ.....						()
	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย						
35.	ประสานงานกับหน่วยงานเทศบาลใน การขอรับการสนับสนุนระดับเพลิง....						()
36.	ตั้งงบประมาณในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย.....						()
37.	ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่เสีย หายอันเกิดจากสาธารณภัย.....						()
38.	จัดหากำลังคนเพื่อช่วยในการดับ เพลิง.....						()
39.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเตรียม การรับมือกับภัยน้ำท่วม.....						()
40.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ระมัดระวังในการจุดไฟเผาป่า.....						()
41.	จัดซื้อสิ่งของที่จำเป็นแจกจ่ายผู้ ประสบภัยตามธรรมชาติ.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
42.	จัดหาน้ำใช้แจกจ่ายประชาชนที่ ประสบกับปัญหาภัยแล้ง.....						()
43.	จัดให้มีการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.).....						()
	<u>ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม</u>						
44.	สนับสนุนอุปกรณ์การศึกษาให้แก่โรงเรียนในท้องที่.....						()
45.	สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน.....						()
46.	จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้แก่โรงเรียน.....						()
47.	สนับสนุนอาคารเพื่อจัดการศึกษาให้กับเด็กเล็ก.....						()
48.	ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน.....						()
49.	กำกับติดตามดูแลการจัดกิจกรรมการศึกษาในพื้นที่.....						()
50.	จัดหานนังสื่อพิมพ์ไปประจำในที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
51.	ประชาสัมพันธ์ประเพณีงานกินผัก ของจังหวัดภูเก็ต.....						()
52.	ตั้งงบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริม กิจกรรมวัฒนธรรม.....						()
53.	จัดงานทอดกฐิน.....						()
54.	จัดงานทอดผ้าป่า.....						()
55.	ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญ ทางศาสนา.....						()
56.	การจัดทำแผนงานในการสนับสนุน การจัดกิจกรรมวัฒนธรรม.....						()
	<u>ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก</u>						
	<u>เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ</u>						
57.	จัดกิจกรรมการยกย่องผู้สูงอายุในวัน สงกรานต์.....						()
58.	จัดกิจกรรมประกวดพ่อ แม่ ดีเด่นใน วันพ่อ และวันแม่.....						()
59.	การจัดตั้งกลุ่มสตรีประจำตำบล.....						()
60.	ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ใน การสงเคราะห์คนพิการ.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
61.	ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สตรีในการประกอบอาชีพ.....						()
62.	จัดให้มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของเยาวชน.....						()
63.	การฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเพื่อให้ความรู้ในเรื่องยาเสพติด.....						()
64.	การสร้างสนามกีฬาเพื่อให้เด็ก และเยาวชนได้ออกกำลังกาย.....						()
65.	ประสานงานกับพัฒนาชุมชนในการพัฒนาเยาวชนในตำบล.....						()
66.	จัดตั้งงบประมาณในการฝึกอบรมกลุ่มผู้สูงอายุ.....						()
67.	ประชาสัมพันธ์ให้ผู้พิการมาจัดทำบัตรสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล.....						()
68.	ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนำเด็กอายุ 0-12 ปีมาทำบัตรสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
	<u>คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา</u>						
	<u>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>						
	<u>ลุ่ม</u>						
69.	จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...						()
70.	จัดทำแผนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...						()
71.	จัดทำคู่มือการบังคับใช้กฎหมายสิ่ง แวดล้อมแจกจ่ายแก่ประชาชน.....						()
72.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้ในวัด.....						()
73.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้บริเวณริม ถนน.....						()
74.	การจัดให้มีการปลูกป่าบริเวณป่าชาย เลน.....						()
75.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้บริเวณโรง เรียน.....						()
76.	การออกข้อบังคับเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม.						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
77.	การขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวงวิทยาศาสตร์ในการแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อม..... <u>บำรุงรักษา ศิลป จารีตประเพณี</u> <u>ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม</u> <u>อันดีของท้องถิ่น</u>						()
78.	ตรวจสอบการบุกรุกป่าชายเลน.....						()
79.	การบำรุงรักษาโบราณสถานที่มีอยู่ใน ท้องถิ่น.....						()
80.	การจัดให้มีงานประเพณีกินผัก.....						()
81.	การจัดให้มีงานประเพณีลอยกระทง...						()
82.	การจัดให้มีงานประเพณีทำบุญเดือน สิบ.....						()
83.	ส่งเสริมการแสดงหนังตะลุง.....						()
84.	ส่งเสริมการแสดงมโนราห์.....						()
85.	ส่งเสริมให้มีการทำบุญ ตักบาตร ของ แต่ละหมู่บ้านในแต่ละปี.....						()
86.	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวัน สงกรานต์.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
	<u>ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการ มอบหมายโดยการจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตาม ความจำเป็นและสมควร</u>						
87.	การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการส่งเสริม สุขภาพเด็กนักเรียนของโรงเรียน.....						()
88.	การจัดตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนใน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย....						()
89.	การจัดเงินอุดหนุนให้กับโรงเรียนส่งเสริม สุขภาพ.....						()
90.	การให้การสนับสนุนงบประมาณเกี่ยว กับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.....						()
91.	การให้การสนับสนุนงบประมาณใน การส่งเสริมการศึกษา.....						()
92.	การจัดเงินอุดหนุนให้แก่การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคในการขยายเขตไฟฟ้าในตำบล.....						()

ข้อ ที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
93.	จัดวิทยากรให้ความรู้ในการปกครอง ท้องถิ่นแก่หน่วยงานที่ขอรับการ สนับสนุน.....						()
94.	จัดเงินอุดหนุนให้แก่สำนักงานการ ประปาจังหวัดภูเก็ตในการขยายเขต ประปาในตำบล.....						()
95.	การจัดเงินอุดหนุนเพื่อการส่งเสริมและ พัฒนากิจการลูกเสือ.....						()

โปรดทบทวนอีกครั้งเพื่อความแน่นอนว่าท่านได้ ทำครบแล้วทุกข้อ

ขอขอบคุณ

เรวัต สมบัติทอง

ภาคผนวก ค

ตาราง 24

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
<u>จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก</u>				
1.	การจัดให้มีการก่อสร้างสะพาน	2.5036	1.1765	ปานกลาง
2.	การจัดให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีต	3.4234	1.0341	ปานกลาง
3.	การจัดให้มีการก่อสร้างถนนลาดยาง	3.1533	1.0210	ปานกลาง
4.	การจัดให้มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ	2.6569	1.2032	ปานกลาง
5.	การขุดลอก คู คลอง หนอง บึง	2.7735	1.0571	ปานกลาง
6.	การจัดให้มีการก่อสร้างท่อระบายน้ำ	3.0292	1.0498	ปานกลาง
7.	การจัดให้มีการก่อสร้างคูระบายน้ำ	3.1606	1.0657	ปานกลาง
8.	การจัดให้มีการซ่อมแซมคูระบายน้ำ	2.7883	.9958	ปานกลาง
9.	การจัดให้มีการซ่อมแซมท่อระบายน้ำ	2.8175	1.0587	ปานกลาง
10.	การจัดให้มีการซ่อมแซมถนนลาดยาง	2.8467	.9992	ปานกลาง
11.	การจัดให้มีการซ่อมแซมถนนคอนกรีต	2.7372	.9097	ปานกลาง
12.	การดูแลไม่ให้รถบรรทุกน้ำหนักเกิน	2.6204	1.3124	ปานกลาง
13.	การซ่อมแซมถนนโดยการถมหินคลุก	2.8613	1.2901	ปานกลาง
14.	การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน	3.7591	1.1345	มาก
<u>รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล</u>				
15.	การรักษาความสะอาดของถนนโดยการเก็บขยะบริเวณริมถนน	3.6058	1.1005	ปานกลาง
16.	การรักษาความสะอาดของถนนโดยการตัดหญ้า	3.2409	1.2978	ปานกลาง
17.	การรักษาความสะอาดของถนนโดยการฉีดน้ำทำความสะอาด	2.6569	1.3308	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
18.	การให้ความรู้แก่ประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการแจกแผ่นพับ	2.6861	1.2704	ปานกลาง
19.	การรักษาความสะอาดคูระบายน้ำโดยการฉีดน้ำทำความสะอาด	2.8175	1.4205	ปานกลาง
20.	การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่โดยการนำไปเผา	3.9489	1.0313	มาก
21.	การรักษาความสะอาดบริเวณเกาะกลางถนนโดยการเก็บขยะ	3.2336	1.1836	ปานกลาง
22.	การเก็บขยะบริเวณชายหาด	3.1752	1.2597	ปานกลาง
23.	การตัดหญ้าบริเวณสวนสาธารณะ	3.1898	1.2749	ปานกลาง
24.	การเก็บขยะบริเวณสวนสาธารณะ	3.1679	1.2809	ปานกลาง
<u>ป้องกันและระงับโรคติดต่อ</u>				
25.	ประชาสัมพันธ์ให้หญิงมีครรภ์มารับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยัก	3.2263	1.2891	ปานกลาง
26.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนนำบุตรหลานมารับภูมิคุ้มกันวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ	3.6058	1.1005	ปานกลาง
27.	ร่วมมือกับปศุสัตว์จังหวัดในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	3.2117	1.0943	ปานกลาง
28.	ตั้งงบประมาณในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์	2.9124	1.1080	ปานกลาง
29.	การจัดทำแผนในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์	3.0730	1.2226	ปานกลาง
30.	ประสานงานกับสถานีอนามัยในท้องถิ่นในการให้ความรู้โรคเอดส์แก่ประชาชน	2.9708	.9996	ปานกลาง
31.	ร่วมมือกับสถานีอนามัยในการพ่นหมอกควันตามชุมชนที่เป็นแหล่งพ่นฝุ่นง่าย	3.2190	1.2527	ปานกลาง
32.	จัดตั้งงบประมาณในการฝึกอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	2.9489	1.1589	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
33.	ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการ ออกตรวจร้านอาหาร	2.8175	1.0793	ปานกลาง
34.	ส่งเสริมให้ประชาชนทำบัตรสุขภาพ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.3431	1.0944	ปานกลาง
35.	ประสานงานกับหน่วยงานเทศบาล ในการขอรับการสนับสนุนระดับเพลิง	2.9344	.9867	ปานกลาง
36.	ตั้งงบประมาณในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	3.0292	1.0498	ปานกลาง
37.	ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่เสียหาย อันเกิดจากสาธารณภัย	2.9270	1.0889	ปานกลาง
38.	จัดหากำลังคนเพื่อช่วยในการดับเพลิง	2.6131	1.1065	ปานกลาง
39.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเตรียมการ รับมือกับภัยน้ำท่วม	2.7372	1.1458	ปานกลาง
40.	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนระมัดระวัง ในการจุดไฟในการเผาป่า	2.9708	1.1628	ปานกลาง
41.	จัดซื้อสิ่งของที่จำเป็นแจกจ่ายผู้ประสบภัย ธรรมชาติ	2.6131	.9945	ปานกลาง
42.	จัดหาน้ำใช้แจกจ่ายประชาชน ที่ประสบภัยแล้ง	3.5328	1.3342	ปานกลาง
43.	จัดให้มีการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน(อปพร.)	3.1825	1.0996	ปานกลาง
<u>ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</u>				
44.	สนับสนุนอุปกรณ์การศึกษาให้แก่ โรงเรียนในท้องที่	3.4745	1.0006	ปานกลาง
45.	สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน	3.2044	1.0923	ปานกลาง
46.	จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้แก่เด็กนักเรียน	3.3504	.9970	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
47.	สนับสนุนอาคารเพื่อจัดการศึกษา ให้กับเด็กเล็ก	3.1679	1.0749	ปานกลาง
48.	ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการศึกษา นอกโรงเรียน	3.0219	.9352	ปานกลาง
49.	กำกับติดตาม ดูแลการจัดกิจกรรม การศึกษาในพื้นที่	2.8832	.9241	ปานกลาง
50.	จัดหาหนังสือพิมพ์ไว้ประจำใน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.8613	1.1258	ปานกลาง
51.	ประชาสัมพันธ์ประเพณีงานกินผัก ของจังหวัดภูเก็ต	3.0657	1.0586	ปานกลาง
52.	ตั้งงบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริม กิจกรรมวัฒนธรรม	2.9197	1.0222	ปานกลาง
53.	จัดงานทอดกฐิน	2.4526	1.0359	ปานกลาง
54.	จัดงานทอดผ้าป่า	2.4745	1.0987	ปานกลาง
55.	ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญ	2.7080	1.0230	ปานกลาง
56.	การจัดทำแผนงานในการสนับสนุนการ จัดกิจกรรมวัฒนธรรม	2.8978	1.0021	ปานกลาง
<u>ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก</u>				
<u>เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ</u>				
57.	จัดกิจกรรมยกย่องผู้สูงอายุ ในวันสงกรานต์	2.9270	1.0616	ปานกลาง
58.	จัดกิจกรรมประกวดพ่อ แม่ ดีเด่น ในวันพ่อและวันแม่	2.8321	1.0817	ปานกลาง
59.	การจัดตั้งกลุ่มสตรีประจำตำบล	3.1679	1.0042	ปานกลาง
60.	การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมสตรีคนพิการ	3.0438	1.0701	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
61.	ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สตรีในการประกอบอาชีพ	3.1825	.9718	ปานกลาง
62.	จัดให้มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของเยาวชน	3.5255	1.0647	ปานกลาง
63.	การฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนเพื่อให้ความรู้ ในเรื่องยาเสพติด	3.1533	1.0424	ปานกลาง
64.	การสร้างสนามกีฬาเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกาย	3.2263	1.0073	ปานกลาง
65.	ประสานงานกับพัฒนาชุมชนในการพัฒนาเยาวชนในตำบล	3.1971	1.0207	ปานกลาง
66.	จัดตั้งงบประมาณในการจัดตั้งกลุ่มผู้สูงอายุ	2.7299	1.0037	ปานกลาง
67.	ประชาสัมพันธ์ให้ผู้พิการมาจัดทำบัตรสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล	2.9416	1.1553	ปานกลาง
68.	ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนำเด็กอายุ 0-12 ปี มาทำบัตรสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล	3.0146	1.1756	ปานกลาง
<u>คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา</u>				
<u>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>				
69.	จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.0146	1.2186	ปานกลาง
70.	จัดทำแผนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.8102	1.0112	ปานกลาง
71.	จัดทำคู่มือบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม แจกจ่ายแก่ประชาชน	2.6569	1.0032	ปานกลาง
72.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้ในวัด	2.6715	.9710	ปานกลาง
73.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้บริเวณริมถนน	3.1752	1.1041	ปานกลาง
74.	การจัดให้มีการปลูกป่าบริเวณป่าชายเลน	2.6496	1.0887	ปานกลาง
75.	การจัดให้มีการปลูกต้นไม้บริเวณโรงเรียน	2.9854	1.0145	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	X	SD	ระดับความคิดเห็น
76.	การออกข้อบังคับเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	2.7445	1.2369	ปานกลาง
77.	การขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวงวิทยาศาสตร์ในการแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อม	2.7226	1.1803	ปานกลาง
78.	ตรวจสอบการบุกรุกป่าชายเลน บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น	2.7080	1.2376	ปานกลาง
79.	บำรุงรักษาโบราณสถานที่มีอยู่ในท้องถิ่น	2.7372	.9946	ปานกลาง
80.	การจัดให้มีงานประเพณีกินผัก	2.8905	1.0688	ปานกลาง
81.	การจัดให้มีงานประเพณีลอยกระทง	2.8321	1.0401	ปานกลาง
82.	การจัดให้มีงานประเพณีทำบุญเดือนสิบ	2.7664	1.1065	ปานกลาง
83.	ส่งเสริมการแสดงหนังตะลุง	2.2263	1.1881	น้อย
84.	ส่งเสริมการแสดงมโนราห์	2.2847	1.1628	น้อย
85.	ส่งเสริมให้มีการทำบุญ ตักบาตร ของแต่ละหมู่บ้านในแต่ละปี	2.9270	1.1921	ปานกลาง
86.	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวันสงกรานต์ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการ มอบหมายโดยการจัดสรรงบประมาณหรือ บุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร	2.8540	.9742	ปานกลาง
87.	การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการส่งเสริม สุขภาพเด็กนักเรียนของโรงเรียน	3.0657	.9941	ปานกลาง
88.	การจัดตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.2409	1.0398	ปานกลาง
89.	การจัดเงินอุดหนุนให้กับโรงเรียน ส่งเสริมสุขภาพ	3.0000	1.0432	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
90.	การให้การสนับสนุนงบประมาณ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.1533	1.0494	ปานกลาง
91.	การให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการส่งเสริมการศึกษา	3.2847	1.0215	ปานกลาง
92.	การจัดเงินอุดหนุนให้แก่การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคในการขยาย เขตไฟฟ้าในตำบล	3.3431	1.2393	ปานกลาง
93.	จัดวิทยากรให้ความรู้ในการปกครอง ท้องถิ่นแก่หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	2.9270	1.1352	ปานกลาง
94.	จัดเงินอุดหนุนให้แก่สำนักงาน การประปาจังหวัดภูเก็ตในการ ขยายเขตประปาในตำบล	2.4891	1.0510	ปานกลาง
95.	การจัดเงินอุดหนุนเพื่อการส่งเสริม และพัฒนากิจการลูกเสือ	2.2117	1.0032	น้อย

ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติ
งานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

บทคัดย่อ
ของ
เรวัต สมบัติทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2543

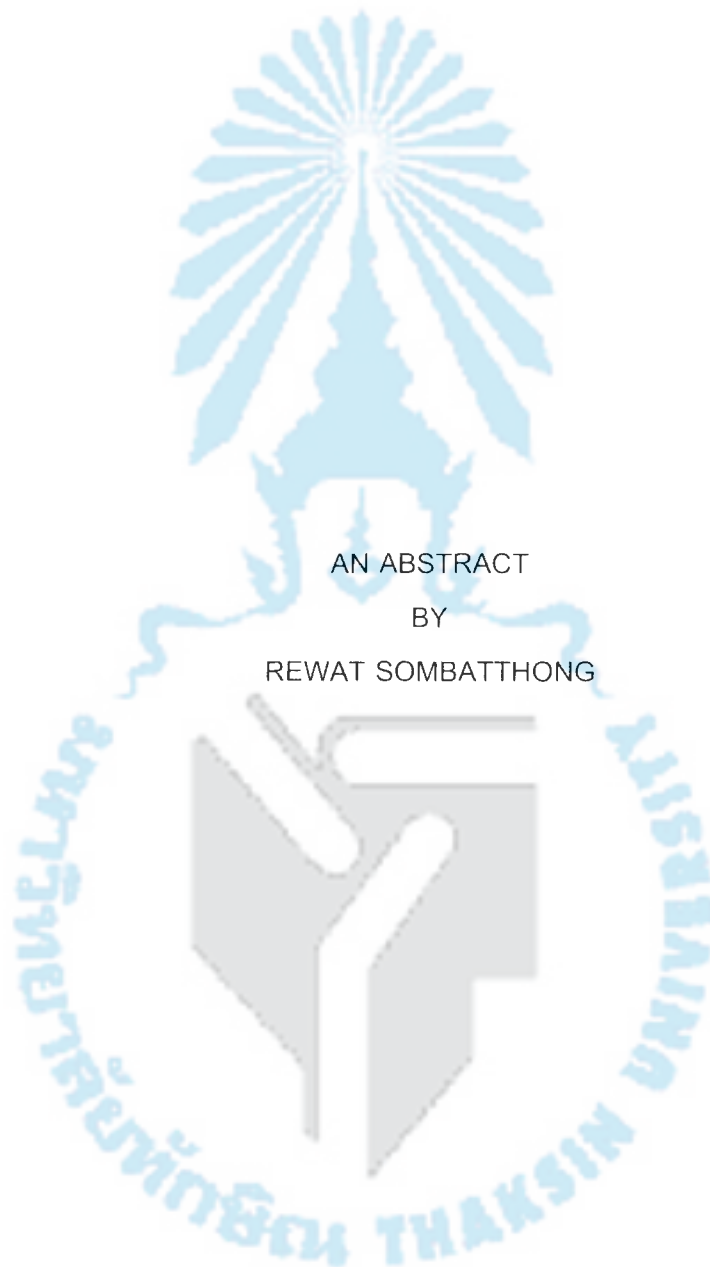
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร อายุ และวุฒิการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 95 ข้อ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมและด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการและด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และด้านคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี

A STUDY OF OPINIONS CONCERNING WORK PERFORMANCE OF SUB-DISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION COUNCIL MEMBERS UNDER
SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATIONS
IN PHUKET PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
REWAT SOMBATTHONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Administration
at Thaksin University
May 2000

This study investigated and compared opinions concerning work performance of sub-district Administration Organization Council members concerning work performance of Sub-district Administration Organizations in Phuket Province, according to the variables of age and educational background.

The research sample subjects were 137 Sub-district Administration Organization Council members. The data-collecting instrument was a 95-item rating-scale questionnaire. The statistics utilized in the analysis of the data were percentage, mean, and standard deviation. A t-test was used to test the hypotheses.

The research results showed that:

1. The level of opinions of Sub-district Administration Organization Council members concerning work performance of the Sub-district Administration Organizations in Phuket Province, as a whole and in the individual components was moderate.
2. There were no statistically significant differences between the Sub-district Administration Organization Council members who differed in educational background in either their overall opinion or in the individual components regarding work performance of Sub-district Administration Organization Council.
3. There was a significant difference at the .01 level between the Council members who differed in age, in their overall opinion regarding work performance and in the components of prevention and reduction of public hazards; development of women, child, juvenile, the elderly, and the handicapped; preservation of arts, traditions, revered folk wisdom and culture; and protection and conservation of natural resources and environment. The components of maintenance of clean streets, waterways, walkways, and public areas including the elimination of rubbish and waste differed significantly at the .05 level. The level of the average opinion of the Sub-district Administration Organization Council members who were 40 or older was higher than that the members who were under 40 years of age.

ប្រជាជនខ្មែរ

ข้อ นาย เรวัต

ข้อสรุป สมบัติของ

เกิดวันที่ 2 เดือน ธันวาคม พุทธศักราช 2514

สถานที่เกิด ตำบลโพรงจระเข้ อำเภอ ย่านตาขาว จังหวัดตรัง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 67/49 หมู่ที่ 7 ตำบลรัชฎา

อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 โทร 272053

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

สถานที่ทำงานปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลวิจิตร ถนนเจ้าฟ้า อำเภอเมือง

จังหวัดภูเก็ต 83000 โทร 214418,245339-40

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2529

มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยานตาขาวรัฐชนูปถัมภ์

อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

พ.ศ.2532

มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยานตาขาวรัฐชนูปถัมภ์

อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

W.A.2535

โรงเรียนสื่อสารทหารเรือ กรมสื่อสารทหารเรือ

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ.2538

รัฐศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แขวงบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

W.A.2543

การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา